

ANALYS AV VM I INNEBANDY FÖR HERRAR 2012

ZÜRICH & BERN, SCHWEIZ

Svenska
Innebandyförbundet

Författare: Jonatan Brolin, Adam Kallenberg, Mikael Karlberg,
Joakim Lindström, Niklas Nordén & Krono Zovko
Foto: Internationella innebandyförbundet, IFF
Tryck och layout: Service Point Holmbergs 2013

Inledning

Jag är mycket tacksam över att jag har fått chansen att hjälpa till med det här analysprojektet. Under mitt första världsmästerskap 2008 handlade det mest om att göra en dokumentation av turneringen. Men med Peter Svensson Hörnstens intåg 2010 skedde en stor utveckling och arbetet övergick till att bli mer av en analys. Peters ande vilar över detta arbete och det är han som har lagt grunden för hur analysen ser ut och går till. Vi fick inför turneringen input av Peter som förhoppningsvis kommer att utveckla analysarbetet ytterligare. Jag vill rikta ett stort tack till honom för inspiration, kunskap och idéer.

I analysgruppen har Niklas Nordén, Adam Kallenberg, Krono Zovko och Jonatan Brolin ingått. Dessa herrar har jobbat stenhårt och visat ett stort engagemang och en stor kunskap och jag är mycket tacksam för det arbete som de har bidragit med. Gruppmedlemmarna har förutom sina analyser gjort ett storartat arbete i att välja ut bra filmsekvenser i analysprogrammet Sideline. Niklas följde Finland och Tyskland extra noga under turneringen medan Jonatan fokuserade på Lettland och Tjeckien. Adam och Krono följde tillsammans Sverige, Norge och Schweiz. Under-teknad höll ett extra öga på Slovakien.

Joakim Lindström var SIBF:s man på plats och jag måste framhäva att det är sällan man får nöjet att samarbeta med en människa som både är trevlig, ödmjuk, kunnig, hårt arbetande och som ordnar allt. Han har servat gruppen på plats, skött all statistik vad gäller gjorda mål och avslut, bidragit med sin stora innebandykunskap och han har dessutom fått andra människor att må väldigt bra. Jag jobbar gärna med herr Lindström igen!

Förutsättningarna för arbetet har varit mycket bra. Vi har rest bra och vi har bott bra. Vi har fått matcherna på USB-stickor bara någon timme efter att de spelats färdigt och samtliga deltagare i gruppen har haft tillgång till Sideline. Ett stort tack till SIBF och Emil Persson!

Vi följde turneringen från gruppspels sista dag till finaldagen. Sammanlagt såg vi 13 matcher, varav elva var slutspelsmatcher.

Den nya spelordningen, med fler jämna matcher, kommer att göra nästa VM-turnering gott. Den kommer dessutom att göra turneringen lättare och ännu mer intressant att analysera.

Avlutningsvis vill jag gratulera Sverige till VM-guldet och till en mycket väl genomförd turnering. Herrarna Vaara & Hallstensson med flera har gjort ett mycket gott arbete!

Mikael Karlberg
Malmö, januari 2013

Konklusioner

Det kan konstateras att VM 2010 var mer spektakulärt än VM 2012. Turneringen 2010 bjöd på fler nya moment i spelet och fler "nya" moment syntes till. VM 2012 handlade mer om att göra det man gör så bra som möjligt och att göra det i en grupp som mår bra och som presterar maximalt.

Förberedelser

Bra förberedelser är en av de två tyngst vägande faktorerna till framgång i detta mästerskap. Sverige visade att man på ett överlägset sätt tagit till vara på sin stora fördel i att vara flest spelare och ha bäst förutsättningar. De uttagna spelarna har med facit i hand förberetts på ett optimalt sätt såväl fysiskt som taktiskt och mentalt. Sverige var under 2012 som bäst när det gällde. Gruppen mådde bra och spelarna hade inga problem att orka, vare sig fysiskt eller mentalt. Man fick visserligen en enkel lottning, men i finalen var det inget snack.

Även Schweiz upplevdes som väl förberett. Laget hade en tydlig struktur och förutom den sista perioden mot Finland i semifinalen gick allt som det skulle och som det förmodligen var planerat. Schweiz avsaknad av vinnarmentalitet kan förmodligen spela in i den passivitet som uppstod i sista perioden av VM:s bästa match.

Länder som Tjeckien, Finland och Lettland var inte lika väl förberedda som tidigare. Tjeckien saknade tydlig struktur i sitt spel, saknade energi i gruppen och tränade för mycket under turneringens gång. Finland fortsatte i tidigare hjulspår, men istället för att utveckla det man hade blev 2012 en sämre kopia av förra VM-turneringen. Laget saknade fart, man kastade om för mycket i formationerna och spelet stämde föga. Känslan var att man trodde att saker och ting skulle lösa sig och vanan att vinna skulle lösa de senaste säsongernas klena resultat och prestationer i EFT och träningsmatcher. Flera av de äldre spelarna har dessutom tappat i slagkraft. Detta gäller även Tjeckiens äldre spelare. Lettlands tidigare så fina fysik var inte i samma klass, då flera av spelarna inte tränat tillräckligt inför turneringen. Förmodligen påverkade det Lettlands mindre framgångsrika avslutning på turneringen.

När det gäller förberedelser har coacherna en enormt stor betydelse för sina lag. Är man inte rätt förberedd är man väldigt sårbar under en VM-turnering. Vaara/Hallstenson och Nykky visade tydligt att man förberett sig väl, även om det brast för Schweiz i semin till sist. Sverige var som bäst när det krävdes som mest!

Fungerande grupper

Gruppen som når samhörighetsfasen i FIRO-cirkeln får oanade krafter och förmågan att få ut max av sig själva. Enligt spelarna själva nådde Sverige denna nivå, och man talade om en stor delaktighet och tydliga roller. Samma sak gjorde Tyskland och Slovakien som också presterade på max. Norge fick ihop sin grupp under turneringen och när rollerna föll på plats, växte laget och dess prestationer. Den grupp som såg ut att fungera sämst var Tjeckien. Lettland och Finland trivdes bra i sina grupper utanför planen, men såg ut att sakna energi i motgång.

Kontringar

Finland och Tjeckien tappade fart i sina kontringar och tappade därmed en del av sitt offensiva spel. Sverige och Schweiz hade en helt annan fart på passningar och löpningar och kom därför till fler målchanser. Dessutom tappade man färre bollar via kontringar. Många av de lägre rankade länderna har mot de topprankade länderna nästan bara kontringar som anfallsalternativ.

Att hantera hög press

De flesta länderna har någon form av högre försvarsspel som används olika mycket. De flesta länderna har också förbättrat sin förmåga att hantera hög press och spela sig ur den. I förra VM-turneringen lyckades Finland med sin höga press i VM-finalen mot Sverige. Det berodde dels på att den höga finska pressen var väl genomförd och på att de svenska spelarna var stillastående. I årets turnering var det tvärtom. Sverige löste Finlands höga press på ett mycket bra sätt genom god rörelse, initiativ och högt bolltempo. De finska spelarna saknade snabbheten och ihärdigheten för att stoppa detta.

De sämre länderna är begränsade i sin förmåga att spela sig ur den höga pressen på grund av sina tekniska brister och de ställer därmed inte lika höga krav på den höga pressens fulländning.

Snabbhet och intensitet

Finland och Tjeckien har båda gått bakåt i sin utveckling. En stor anledning till detta är tappad speed och fart. Lagen består av flera äldre spelare som tappat en del av sin fart. Det påverkar spelet omedelbart så till vida att den högre pressen inte blir lika effektiv, man får tuffare i 1 mot 1-dueller, man kan inte utmana och "göra" sin gubbe på samma sätt som tidigare och man tappar fart i kontringarna och i sin backchecking.

Teknisk färdighet

Endast tre länder – Sverige, Finland och Schweiz (som dock har vissa brister) – når en nivå som motsvarar Innebandyspelaren i Svensson-modellen. De andra länderna är begränsade här. Framför allt brister man i passnings- och mottagningsmoment i fart, både i utförandet rent tekniskt, men även i förmågan att se och fatta beslut vad man ska göra med bollen (spelförståelse), framför allt i stressituationer. Förmågan att skjuta direktskott är också bristfällig på många håll.

Många länder har en handfull spelare som är på tillräckligt bra nivå, medan övriga spelare inte är det. Det positiva är att till exempel slovakiska spelare och några av Norges yngre spelare visar fin teknisk skolning. Vi får hoppas att den nya generationen innebandyspelare i länderna som är rankade 4–10 är bättre på innebandyspelarnivån än den äldre generationen.

Effektivitet

Under förra VM-turneringen var Finland det lag som var överlägset mest effektivt. I detta VM tas den platsen av Sverige. I finalen gör Sverige mål på över 20 % av sina avslut. Ska man vinna en final krävs effektivitet. Det gäller också att ha en målvakt och ett försvarsspel som kan motverka effektivitet. Sverige var effektiva framåt samtidigt som man inte tillät motståndarna att vara effektiva.

Centrala spelare

Schweiz, Finland och Sverige jobbade en hel del med centrala spelare vid framför allt uppspel – ibland med en spelare, ibland med två. Genom att ha spelare centralt istället för att söka diagonalpassningar är man mindre sårbar för tappade bollar och man har lättare att nå fram med passningarna. Det är tufft att spela försvar mot den här typen av spel eftersom man belastas på ett jobbigt sätt.

Medtag

De tre toppnationerna använde sig av medtag vid sargerna för att gå framåt vid uppspel – en lef-tad spelare på vänster kant för att öka räckvidden och genom att dra med sig bollen framåt, för att sedan kunna skydda den ut mot sargen och för att i nästa skede täcka boll eller söka inspel centralt, gå på avslut eller spela ner bollen i hörn.

Rörelse och bolltempo mellan backarna i uppspelsfasen

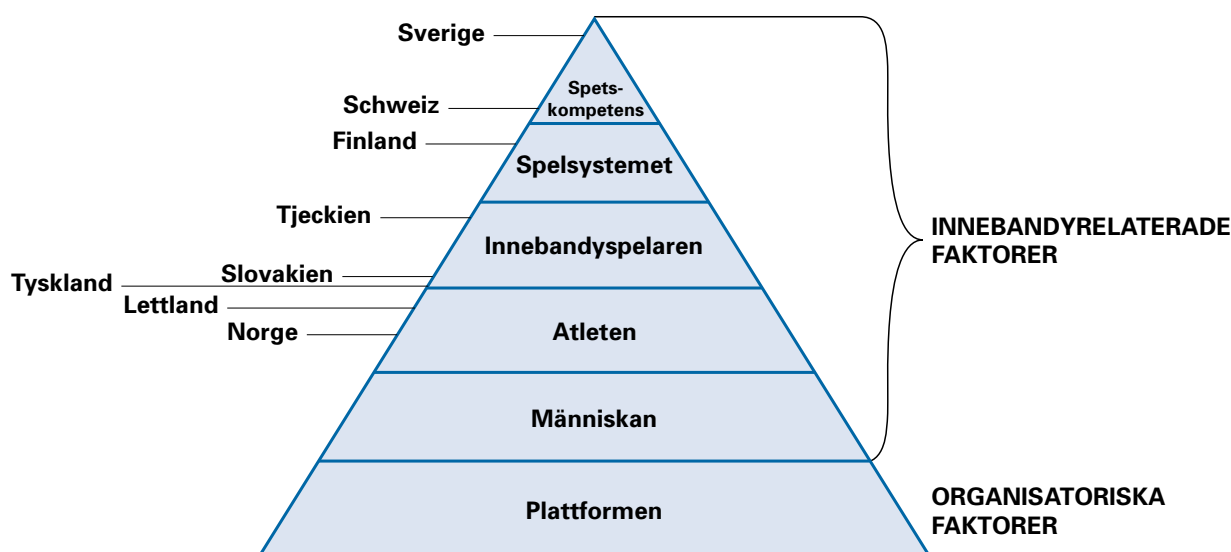
Fler och fler länder går ifrån stillastående backar som står och letar passningar. Numera startar nästan alla länder sina uppspel genom att någon av backarna sätter fart i någon form av rörelse där man tar initiativ och spelar bollen vidare till annan spelare i fart.

Ytterligare faktorer som påverkar eller inte påverkar

Hur många invånare ett land har, har ingen påverkan på lagets resultat. Däremot spelar antalet licensierade spelare stor roll. Sverige har överlägset flest spelare, även om Finland har i stort sett lika många licensierade herrspelare. Här är det Tjeckien som faller ur ramen. Licensmässigt är man den tredje största nationen, men man slutar på en sjunde plats i turneringen. Schweiz har lika många licensierade herrspelare som VM-fyran Tyskland har spelare totalt. Tysklands och Slovakien framgång är positiv och ländernas licensmässiga ökning går hand i hand med ländernas framgång i turneringen. Tyskland har passerat Norge i antal utövare. Lettlands ynka 852 licensierade herrspelare är en skral siffra för ett land bland de sex främsta och med det licensantalet får man svårt att bibehålla en topp åtta-plats på sikt.

Finlands trupp är äldst (med en medelålder på 30 år) och mest erfaren. Förmodligen är den för ålderstigen. Tjeckien och Schweiz har de näst äldsta lagen (27 år), medan Tyskland (23,8 år), Slo-vakien och Sverige har yngst medelålder (25 år). Erfarenhetsmässigt har en finsk landslagsman i genomsnitt spelat 63 landskamper och de dubbla världsmästarna från 2008 och 2010 förlitade sig för mycket på det. 2012 års världsmästare Sverige hade ett landskampsmedelvärde på 28,6 inför turneringen. Även Schweiz hade ett erfaret lag med 56 landskamper i snitt. Minst erfaren-het av landskamper hade uppstickaren Slovakien med 13,3 landskamper i snitt. Att ha spelat många landskamper var alltså i detta VM ingen framgångsfaktor.

Länderna utifrån Svensson-modellen

SVERIGE

Helhetsomdöme

Sverige var väl förberedda, fysiskt starka och formtoppade och man hade en grupp som funkade ypperligt ihop. Man hade en enkel och behaglig resa till finalen och väl där var det inget snack. Fart och effektivitet gjorde att även finalen blev en enkel resa. Man gjorde finalmotståndaren Finland dåligt genom att starta matchen med mycket hög intensitet och hög fart. Man sprang sönder Finland och spelade med en rörelse och ett bolltempo som Finland inte hade en chans att hänga med i. Man kryddade detta med en makalös effektivitet.

Sverige har också lärt sig att spara på krutet i matcher som redan är avgjorda. Man valde att bromsa och spara energi, vilket visade sig vara helt rätt med tanke på hur Sverige presterade i finalen. Gruppen var mycket välmående och presterade som bäst när det krävdes som mest.

Plattformen

Antal invånare i landet: 9 540 065

Antal licensierade spelare i landet: 21 140 herrspelare (120 028 st totalt)

Antal år som förbund: 31 år (bildat 1981)

Tidigare VM-resultat:

1996: 1:a 1998: 1:a 2000: 1:a 2002: 1:a 2004: 1:a 2006: 1:a 2008: 2:a 2010: 2:a

Antal ligor som representeras i truppen: 1

Antal klubbar som representeras i truppen: 8

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 28,6

Medelålder i truppen: 25 år

Landslagets resultat innevarande säsong:

2/11-12 vs Tjeckien 11-3, 3/11-12 vs Schweiz 8-1, 4/11-12 vs Finland 7-6, 23/11-12 vs Norge 11-3

Övriga observationer

Inför säsongen träffades Hallstensson och Vaara för ett planeringsmöte i Sigtuna där man la upp en plan för säsongen. Sverige hade under VM-säsongen läger i Karlstad och Växjö och man spelade dessutom EFT i Växjö i november. På de olika lägren gick man igenom moment för moment. Sverige spelade träningsmatcher mot Karlstad, Växjö och FC Helsingborg under höstens läger. I dessa matcher testade man det man hade tränat på mot motstånd istället för att testa det mot sig själv i form av internmatcher. Upplevelsen är att man fått bra svar ifrån de matcherna som man har kunnat jobba vidare med. VM-lägret hölls som vanligt i Varberg med mycket fina förutsättningar. Sverige har en högre landslagsbudget än huvudkonkurrenten Finland.

Människan

Spelarna kände själva att sammanhållningen var mer genuin under den här turneringen i jämförelse med den förra. Spelarna fick tydliga roller, som samtliga tog. Coacherna hade kontinuerlig dialog med spelarna inför och under turneringen, något som uppskattades av spelarna.

Gruppfokus

I matcherna mot de "sämre" nationerna är det svårare att få en bild av gruppdynamiken. Det var svårt för vissa spelare att hålla koncentrationen uppe och bänkspelarna kändes i vissa fall inte delaktiga i prestationen. I semifinalen mot Tyskland tog Johan Samuelsson till orda på bänken för att höja sina medspelares koncentration och prestation.

Spelarnas kampenergi har skiftat. I finalen var **alla** verkligen fokuserade på vad som skulle göras och vad som krävdes energimässigt av varje individ. Spelarna kommunicerade mycket aktivt och positivt och de hade ett bra kroppsspråk. Femmorna hade en bra dialog på bänken där de tillsammans verkade komma fram till lösningar. Aktiviteten hos avbyttarna var inte alltid optimal under matcherna fram till finalen. Känslan var dock att alla kände sig väldigt delaktiga, vilket spelarna själv har bekräftat.

Fram till finalen såg förbundskaptenerna oftast avslappnade ut, småpratades med varandra. Stundtals i vissa matcher kunde de se oengagerade ut. I finalen växlade de upp och började kommunicera på ett helt annat sätt, både med varandra och med spelarna. Fram till finalen kommunicerade de med spelarna endast i enstaka fall.

Prestationsfokus

Utifrån sina resurser presterade laget på en världsklassnivå. Man fick ut maximalt av varenda spelare när det verkligen gällde – i finalen. Laget kändes väl förberett. Eftersom man inte hade spelat en enda jämn match i turneringen var det svårt att veta exakt, men i finalen visade man upp en imponerande offervilja och ett bra fokus och det fanns egentligen inte några som helst tveksamheter i lagets agerande, vare sig på eller utanför planen. Spelarna gav varandra energi under matchen.

Atleten

Konditionen och uthålligheten är väl utvecklad. Spelarna känns vältränade överlag även om många fortfarande kan bli mer atletiska, kanske främst på överkroppen. Snabbheten och rörlighetsmönstret har blivit bättre de sista två åren. Spelarna intygar själva att de kände sig väldigt starka och fysiskt väl förberedda.

Innebandyspelaren

Tekniken var aldrig något hinder, inte ens i finalen då Finlands stundom höga press sattes in. Samtliga spelare är väldigt trygga bollhållare och vill dessutom ha bollen i sin roll som hjälpspelare. När det gäller skott och avslut har det svenska laget verkligen utvecklats. Det är mer rakt på mål och med kontroll. Malmströms mål i finalen är ett bra exempel. Försvarsagerandet är föredömligt, spelarna jobbar både lågt och brett.

Taktisk nivå/spelförståelse

Sverige hade många framgångsrika röda och gula passningar. Man använde sig utav de gröna i uppspel genom till exempel droppsekvenser. I anfallsspelet fungerade triangelspelet med avlastning mycket bra. Framför allt kändes zonförsvaret väldigt tryggt och utvecklat. Inga spelare tog egna beslut utan föll in i kollektiva bedömningar som gagnade laget. Samarbetet i försvarsagerandet var föredömligt. Inga dumma beslut togs, utan det fanns alltid en tanke bakom besluten.

Spelsystem – anfallsspel

Uppspel

Mot de sämre nationerna använde man sig mycket av att back trampade in centralt och drop-pade varpå spelarna som droppade tog ny position. I finalen fick Sverige väldigt mycket gratis då Finland försökte störa Sverige med sin mindre lyckade höga press. Denna löste Sverige exemplariskt genom att alltid möta upp med c/f som kunde ticka vidare, alternativt att backarna tog stora löpningar. Syftet med anfallsspelet var att upprätthålla en god balans i anfallszon och våga fylla på med spelare hela tiden och att undvika ett stillastående alibispiel. Laget ville gärna fylla på med en back bakifrån för att få en rörlig 1-3-1-uppställning.

Finlands stundtals höga press gjorde att Sverige tog många bra och genomtänkta löpningar (både med och utan boll) som skapade ytor i mitt-/anfallszon för övriga. De visade upp en beslutsamhet som inte lämnade något övrigt att önska.

Spel i anfallszon

Sverige hade ofta spelare centralt placerade framför motståndarnas målvakt och hittade ofta bra triangelspel runt om i anfallszonen på grund av det goda avståndet och balansen. Avslut togs från fickorna, via intramp från backarna. Rörelsen var föredömlig och spelarna löpte genom flera zoner vilket innebar stora problem för det finländska man/man-liknande försvaret.

Kontringar

När det gällde kontringar hade man en mycket bra variation. Det var sällan två spelare tog samma löpväg och spelarna kändes verkligen samspelade. Det fanns en tydlig rollfördelning i de olika femmorna. De flesta avsluten skedde i slottet och i fickorna.

Finlands höga press möjliggjorde "enkla" spelvändningar som Sverige utnyttjade framgångsrikt. Bedömningen är till största del gjord utifrån finalen. I de matcher som kändes avgjorda fanns tendenser till att spelarna höll i bollen för mycket och att de stannade upp spelet. Farten försvann och man spelade mest runt och blev bekväma. Förmodligen hade det att göra med direktiven om att spara energi.

Spelsystem – försvarsspel

Högt försvar

Sverige praktiserade både höga och låga växlar i sitt försvar. Den "höga" pressen gick som högst 4–5 meter in på Finlands planhalva och spelarna stod på "sina" spelare utan att växla. Ibland gick de även hela vägen och satte en framgångsrik press och kunde på så sätt tvinga motståndarna till enkla misstag. Den höga pressen har utvecklats sedan VM 2010 och nu kändes det som om man hade ett annat självförtroende och en annan tillit till den.

Sverige vann många bollar i egna hörn och hade dessutom bra lösningar för att få igång snabba spelvändningar. Beslutsamheten var föredömlig och därför blev det en helt annan tyngd i dessa situationer. Man täckte upp ytor och gav varandra understöd över hela banan.

I gruppspelsmatchen mot Norge såg man stundtals lite ihålig ut när man klev högt, framför allt tredjeformationen.

Lågt försvar

Genomförandet av det låga försvarsspelet var i världsklass och tillsammans med Åmans eminenta målvaktsspel blev försvarsarbetet mycket effektivt och vägvinande. Alla jobbade fantastiskt lågt och brett och man täckte många skott och kunde på så vis vända spelet.

Det såg ut som om målsättningen var att man ville tvinga fram avslut från motståndarnas backar så att man kunde få lätta spelvändningar, alternativt vinna boll i eget hörn.

Reträtter

De svenska spelarna var skickliga på att förstöra motståndarnas kontrningar. Man löpte aktivt och aggressivt och det kändes som om spelarna visste vad de skulle göra.

Spetskompetenser

Trupp

Man spelade konsekvent på tre hela femmor med undantag av några minuter i sista perioden av finalen. Varje femma var omsorgsfullt ihopsatt där rollerna verkade vara tydliga. Trots en bred trupp och trots skador innan och under turneringen steg nya spelare fram och levererade (läs Malmström och Rudd).

Innan finalen fanns det ett par frågetecken, däribland om de bärande spelarna fanns i truppen. Karl-Johan Nilsson gjorde en jättematch i finalen. Det var hans femma med Malmström/K. Nilsson som visade vägen. Efter detta hakade de andra femmorna på. Johan Samuelsson var en gigant som gjorde allt man kunde förvänta sig utav en lagkapten och mer därtill. Åman – världens bästa målvakt – var naturligtvis oerhört viktig. Till sist visade också Kim Nilsson att han motsvarade de högt ställda förväntningarna. Hans speed och spelsinne firade stora triumfer i finalen.

Centrarna lyckades verkligen få ut allt av sitt kunnande och de ledde varsin femma, både i finalen och under resten av turneringen. De snackade och styrde sina medspelare hela tiden. Sveriges lag är fullt av matchvinnare och är därför inte jätteberoende av ett fåtal spelare. Såväl backar och centrar som ytterforwards är potentiella matchvinnare.

Målvakt

Patrik Åman är en modern och rörlig målvakt som är bäst när det gäller. Han är så oerhört fokuserad under matcherna vilket leder till bra prestationer och han släpper väldigt sällan in skitmål. Han är tät och rör sig kompakt utan att fladdra för mycket, han styr sitt försvar med pondus. Han är dessutom ofta inblandad i situationer med motståndarna vilket visar på ett stort engagemang.

Coachning

Det kändes som om firma Vaara/Hallstenson var på semester fram till finalen där deras coachning behövdes och där de verkligen levererade. De verkar ha ett synnerligen gott och produktivt samarbete. Även resten av ledarna deltog på ett positivt och aktivt sätt och alla kändes delaktiga.

Det största plusset till ledarna går till deras förberedelser. Laget var oerhört väl förberett. Under delar av tredje periodon i finalen använde man sig av två defensiva formationer som var inriktade på att vara täta i defensiven och som kunde hålla i bollen och döda tid.

I avgjorda matcher drog man verkligen ner på tempot för att spara kraft och energi. Det påverkade med all säkerhet att man hade en sådan otrolig energi i finalen.

Ett av få misstag skedde under ett avvaktande 6 mot 5-spel i semifinalen mot Tyskland, där spelarna som skulle in hade klivit av matchen och satt och stretchade. Det gjorde att Sverige inte var sex spelare på planen utan först fyra och sedan fem.

Mål och avslut

Sverige gjorde 16 mål på etablerat anfallsspel i matcherna mot Tyskland och Slovakien. I finalen gjorde man sina mål via kontrningar och uppspel. Man gjorde elva mål på 50 avslut i finalen, vilket är en makalöst bra och effektiv siffra. Ett godkänt resultat är att på 50 avslut göra fem mål, alltså en procent på tio. Här dubblade man den. Nästan hälften av avsluten, 24 stycken, gick på mål, varav elva gick i mål. De finska målvakterna hade ingen bra dag, men man måste ändå ge ett mycket gott betyg till de svenska avsluten som i många fall var enastående. Majoriteten av Sveriges mål gjordes i slottet.

Förbättringspunkter

1. Vara världsledande

a. I och med VM-guldet och sättet det spelades hem på, blev Sverige hastigt och lustigt världsledande igen. Nu gäller det att fortsätta utvecklas och att utveckla spelet och spelare för att behålla sin topposition.

2. Powerplay

a. Man fick inte jättemånga lägen, men de man fick hade man kunnat förvalta bättre.

3. Frislag

a. Sverige gör inga mål på frislag under slutspelet.

4. Atletisk hållning

a. Går att utveckla ännu mer.

5. Kroppsspråk vid stora ledningar

a. När Sverige sprang ifrån i vissa matcher såg coacherna ointresserade ut.

FINLAND

Helhetsomdöme

Finland fick genom Tjeckiens andraplacering i sin grupp en tuff väg till finalen. Finland, med ny förbundskapten och med många guldhjältar kvar sedan de senaste två turneringarna, var chanslösa i finalen. Det hade kunnat sluta illa i semifinalen, där Schweiz länge hade grepp om matchen.

Det kändes som om Finland trodde att rutin och vinnarvana skulle räcka långt. Den tidigare assisterande förbundskaptenen Kettunen axlade inte guldcöachen Nykky's roll. Laget kändes inte tillräckligt väl förberett, varken mentalt, spelmässigt eller formationsmässigt. Spelare som tidigare vunnit guld med Nykky har påtalat hans förmåga att förbereda sina spelare mentalt inför det som komma skall. Truppen kändes felbalanserad med brist på backar och många spelare med utgången bäst före-datum. Explosiviteten och farten som var så tydlig under den senaste VM-turneringen fanns bara hos ett fåtal spelare.

Det typiskt finska i spel och spelidé var svårt att hitta och det kändes som om de finska coachernas lösning på allt var att kasta om i formationerna och byta positioner på sina spelare. Den här

gången hade man inget som kunde överraska eller påverka motståndarna. Att ta ut målvakten i 4 mot 4 eller att spela 6–5 i ett tidigt skede, räckte inte för att vända matchen. Finland har en tuff generationsväxling framför sig, men det behövs nytt blod i laget och fler snabba och explosiva spelare.

Plattformen

Antal invånare i landet: 5 399 090

Antal licensierade spelare i landet: 20 551 herrspelare (49 422 st totalt)

Antal år som förbund: 27 år (bildat 1985)

Tidigare VM-resultat:

1996: 2:a 1998: 3:a 2000: 2:a 2002: 2:a 2004: 3:a 2006: 2:a 2008: 1:a 2010: 1:a

Antal ligor som representeras i truppen: 3 (Finland, Sverige, Schweiz)

Antal klubbar som representeras i truppen: 15

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 63

Medelålder i truppen: 30 år

Landslagets resultat innevarande säsong:

2/11-12 vs Schweiz 5-5, 3/11-12 vs Tjeckien 4-4, 4/11-12 vs Finland 7-6

Övriga observationer

Man lade inför turneringen mycket tid på fysiken för att se vem som skulle orka en final och vem som hade "skallen" att klara av den. Man lade ner mer tid på fysikdelen än på sitt spelsystem.

Sista veckan innan VM åkte laget till Kanarieöarna för att få ihop truppen vilket enligt våra källor var väldigt lyckat. Många av spelarna kom hem ifrån resan med positivare bilder av varandra än vad man hade haft tidigare.

Förutom EFT i Växjö i november spelade man inga ytterligare landskamper inför VM-turneringen.

Människan

Gruffokus

Laget hade en bra sammanhållning och spelarna kändes trygga, lugna och fysiska. I kvarts- och semifinalen var spelarnas kampenergi riktad inåt. I finalen förekom det en del försök att sprida energi till varandra på ett bättre sätt än tidigare i turneringen. Många spelare fokuserade på sig själv. En del negativa tendenser syntes i finalen och till viss del även i semifinalen. Det syntes tydligt att det var Mikael Järvi och Mika Kohonen som försökte liva upp gruppen.

Femmorna kommunicerade inte jätteaktivt och på bänken syntes endast små korta kommentarer spelarna emellan. Man fick känslan av att spelarna hade en tydlig bild över hur de skulle agera. Det såg ut som om man hade svårt att kommunicera då man hela tiden spelade med nya formationer.

Avbytnarna satt längst ner på bänken och var inte helt med i snacket. Under kvartsfinalen syntes varken pushar eller något annat därifrån. Spelarna som inte var deltagande var väldigt få, oftast en målvakt och någon till.

Mika Kohonen var härledaren i laget. Även Tiitu och Järvi tog sina platser. Dessa spelare fick mycket speltid och deltog mycket i olika specialteam. Mika Kohonen och Tiitu användes mycket som backar och Järvi spelades mycket trots att han kanske inte var värd all den speltid, sett till klubba/boll under turneringen. Men hans betydelse för gruppen är stor och det är ingen slump att han gjorde 2–3-målet i semifinalen mot Schweiz tidigt i början av tredje perioden, vilket också blev startskottet på upphämtningen.

Hur mycket ledarna kommunicerade är svårt att säga då Finland använde sig av en läktarcoach. Coacherna Ahonen och Kettunen pratade inte mycket med varandra under speltiden. Kettunen var framme nästan var femte minut i finalen för att säga något till spelarna. Men vid flera tillfällen då man släppte in mål stod han och antecknade i sin svarta bok istället för att ge laget instruktioner. Ahonen bestämde matchningen och coachade vilka som skulle spela under andra halvan av Schweiz-matchen. Under nästan hela finalen skapade han ständigt nya femmor.

Stämningen var extremt god under hela turneringen. Man slet verkligen som ett lag som har spelat tillsammans länge. Inför finalen var allt på topp och man ansåg själva att man hade perfekta förberedelser för uppgiften. Vändningen mot Schweiz påverkade gruppen än mer i en positiv riktning.

Prestationsfokus

I avgörande situationer skedde många omstruktureringar där spelare matchades olika mycket och på olika positioner. Toppspelarna fick enormt mycket speltid. Finland ville ta initiativ genom att sätta hög press, men eftersom Sverige hanterade pressen på bästa sätt fick man ingen effekt av detta.

Laget engagerades definitivt av sina prestationer. Ju tightare matcherna blev, desto mer vinnarskalle såg man. Många "gick igång" på närkampsspelet och i finalen gjorde man också några försök för att "få igång" laget genom att agera tufft i närkamperna. Tyvärr, för Finlands del, väntade man till i slutet av andra perioden innan man började komma igång med de tuffa närkamperna. De hade behövts tidigare i matchen.

Laget nådde inte alls upp till sin fulla potential. Spelarna kändes trötta och blev av med energi direkt då man släppte in mål i finalen. Man ville ha initiativet men lyckades inte. Varken rollerna eller spelsystemet kändes tydliga. Trots den fina uppladdningen var många spelare "inte där" vilket var en stor skillnad mot den senaste VM-turneringen.

Atleten

Här håller de flesta delarna världsklass. Det kändes dock som om man saknade en del snabbhet. Den explosiva styrkan fanns inte heller där fullt ut, något man antagligen kan koppla till genomsnittsåldern.

Innebandyspelaren

Här var det världsklass rakt igenom. Spelarna besitter de olika tekniska momenten, något man även visar upp i stora delar av turneringen.

Taktisk nivå/spelförståelse

Vad gäller taktik och spelförståelse har Finland både möjlighet och kunskap till att vara i världsklass. Den taktiska nivån är mycket hög. Spelarna klarar till exempel av att ändra från styr till man/man i samma byte. Men man nådde inte resultat fullt ut med tanke på att vissa spelare tog egna beslut som satte andra i svårigheter för att hinna till situationen eller för att plocka upp sin man/man. I semifinalen, även om det kanske kom väl sent, såg man styrkan i deras taktiska kunnande, att kunna förändra matchbilden helt genom att förändra sitt sätt att spela. Kunskapen att följa vissa mönster eller system finns hos de flesta spelarna och definitivt hos ledarna.

Att den taktiska nivån eller spelförståelsen inte skulle finnas hos det finländska laget är svårt att se, men att förändra den blev för svårt. Problemet kan också ligga i att man valde att spela högt från början. För att på något sätt försöka få tillbaka detta initiativ valde man att trycka fram ännu fler spelare vilket var en dålig kombination mot svenskarnas förmåga att öppna ytor för varandra.

Spelsystem – anfallsspel

I finalen såg man verkligen att spelsystemet man hade valt inte håller för denna nivå. Sverige kunde enkelt läsa sönder Finland och ta löpningar som blev otroligt jobbiga och som verkligen satte Finlands system på sin spets. Det man kan förvånas av är att finnarna inte valde att förändra systemet för att skapa sig bättre lägen i finalen.

Uppspel

Uppspelen varierade väldigt mycket. I både kvartsfinal, semifinal och final fanns exempel på både bra och dåliga kombinationer. Finland hade byggt sin strategi på "finska bågar", vilket betyder att back bågar in, släpper bak och fortsätter sin löpning mot fickan på samma sida som han kommer ifrån och därmed flyttar ner den spelaren som befunnit sig i den positionen till den bågloppande backens ursprungliga position. Detta gick man dock ifrån mycket då man kände att det inte gav någon effekt.

En annan tydlig sak som man försökte göra var att sätta första framåtpassen på en rättvänd spelare i fart, mot motståndarmålet. Detta gav bra fart framåt, men dessvärre kom det nästan ingen direkt andrapass vilket gjorde att motståndaren ofta ändå hann formera sig rätt. Detta var framför allt tydligt mot låga försvar. I semifinalen mot Schweiz uppstod detta problem. Finland valde därför i tredje perioden att ställa sig rätt istället och använda ett större passningsspel där många passningar istället blev direkta. Detta, tillsammans med att Schweiz tillät Finland att göra detta i tredje perioden, blev avgörande för den matchen.

I semifinalen, framför allt i tredje perioden, och mot Sverige i finalen, även där i tredje perioden, lyckades man hitta tillbaka till sina "gamla grunder" i anfallsspelet. Man stod närmare varandra och det resulterade i fler målchanser mot både Schweiz och Sverige. Ett tydligt exempel på detta var "dubbeluppspel höger"; med central rightare, och där bortre back fyllde på. Mål gjordes även på detta sätt mot Tjeckien, genom Väänänen.

Spel i anfallszon

Anfallsspelet i finalen var i stort sett obefintligt. Sverige var otroligt aggressiva. Finland vann inga offensiva närkamper och lyckades knappt etablera sig i Sveriges zon och få det tryck man önskade sig. Spelarna låg för långt ifrån varandra vilket gav Sverige möjlighet att vända spelet.

Uppställningen i anfallszon blev ett problem då man hade fart in i zon. Man blev väldigt ofta felbalanserat för att komma till avslut. Detta var tydligt i alla tre slutspelsmatcher.

Samma girighet som tidigare synts hos Finland saknades, framför allt på "andrabollar" och på den direkta pressen efter avslut. Detta kan ha att göra med Atleten – där en del spelare helt enkelt inte besitter explosiviteten. Mot Schweiz i semifinalen lyckades man i andra halvan av matchen skapa ett tryck i Schweiz zon.

Kontringar

Enligt statistiken i semifinal och final lyckades man inte skapa många målchanser på sina kontringar. Man var inte i närheten av sina motståndare. Löpningarna för att spelvända fanns där, men det tog för lång tid i första passen för att vända spelet, delvis beroende på dåliga alternativ. Både Schweiz och Sverige var duktiga på att stoppa upp dessa kontringar, vilket inte ska räknas bort.

I finalen var man inte tillräckligt villig att ta spelvändningarna. Man hade inte drivet att sätta första passningen framåt och inga spelare valde att ta tidigt djup. Planen var också att slå Sverige på anfallsspelet och det etablerade spelet, vilket inte fick någon effekt.

Spelsystem – försvarsspel

Högt försvar

Här hade Finland jättestora problem, något som antagligen är en av de stora bitarna till varför man inte kunde ge Sverige en match i finalen. I semifinalen hade man stora problem när man valde att gå från styrspel till högt försvar. Tiitu var ett bra exempel på att spelarna tog egna beslut vilket gjorde att de övriga ställdes inför svåra val. Man spelade alltså styrspel som övergick i att vänsterforward flyttade med och att center, back och back plockade in man/man. För att slå Schweiz fick man plocka bort denna typ av spel. Ännu tydligare var det i finalen vid Sveriges första mål. Som nämnt blev Finland upp och Karl-Johan Nilsson valde att gå på djup från centerposition istället för att möta boll. Detta gjorde att Finlands roller blev otydliga och att det blev svårt att göra sina val. Skulle Karl-Johan lämnas över till back och skulle center i Finland vänta in nästa spelare, eller hur skulle bytet gå till? Otydliga överlämningar i man/man-spelet skapade ytor och här brast man kraftigt.

Den stora skillnaden mellan 2012 års final och den 2010 var att Sverige 2012 valde att verkligen ta initiativ från backar och center, att spelaren utan boll skulle vara den som skulle göra något. Flera gånger spelade Sverige bort Finlands press och det är en av de stora faktorerna till att Finland aldrig ens var nära i finalen. Finland har en ganska "ålderstigen" trupp som inte har explosiviteten till att klara av detta spel.

Lågt försvar

Finlands låga försvar var ett styrspele med tydliga inslag av man/man. Detta får bedömmas som bra. Man släppte inte in många mål när man var rätt organiserade och spelade sitt zonspel. Men, man föll även här in i tendenser av man/man och då skapades för stora ytor i egen zon. Framför allt centern blev man/man-styrd här.

Reträtter

Ofta var man felbalanserat i sitt anfallsspel. I finalen släppte man in fyra mål på kontring varför reträtter får betyget dåligt. I kombination med en otillräcklig explosivitet, en felbalans och problem vid inräknande är detta klart underkänt. Inga tydliga tendenser för styrning eller inräknande syntes i reträttläget.

Spetskompetenser

Trupp

Finland spelade på otroligt mycket folk. I semifinalen och finalen användes nästan alla 18 utspelare någon gång. Mest speltid hade de spelare som har sin utgångspunkt i förstafemman, näst mest de i andrafemman osv. I semifinalen och finalen använde man sig stundtals av fyra ytterforwardspar vilket kan ses som anmärkningsvärt. Tiitu och Mika Kohonen fick absolut mest speltid vilket kan upplevas märkligt sett till deras respektive prestationer under turneringen. Finland litade mycket på sin förstafemman, vilket inte gav det utslag som man önskade. I semifinalen var den formationen inne vid samtliga insläppta mål, men startade trots det som förstafemman i finalen mot Sverige.

Coaching

I semifinalen och finalen blandades det kraftigt i femmorna – både på många olika positioner och i många olika roller, à la Ahonenstyle. Ingen kontinuitet skapades och spelarna spelade med "nya" spelare varje byte varför den önskade effekten uteblev. Den här gången upplevdes den som extrem och enligt intervjuer efteråt skapades det en otrygghet hos spelarna.

De tog 40 minuter att hitta nya vägar i semifinalen vilket nästan inte var tillräckligt. Dessutom lyckades man i finalen inte få stopp på blodandet under tiden Sverige gjorde alla sina mål.

Coachningen i finalen var alldeles för passiv när det gällde spelsystem och hur man skulle lösa Sveriges anfallsspel. Det är inte bra att på nästan 45 minuters 5 mot 5-spel inte lyckas plocka fram något fungerande uppspel eller att etablera med hot. Rädslan av att förlora kändes för stor.

Målvakt

De två finska målvakterna som spelade i finalen (Toivoniemi utbytt) hade en räddningsprocent på 57. Det vinner man inga mästerskap på. Henri Toivoniemi blev utsedd till turneringens bästa målvakt, vilket kan ses som ett mysterium. Henri har definitivt sina bästa år bakom sig och vek ner sig totalt i finalen. Han släppte även in något billigt mål mot Schweiz vilket man inte har råd med på denna nivå. Toivoniemi är dock en av få målvakter i världen som besitter en spetskompetens när det gäller att sätta igång spelet fort. Detta tyder på ett spelsinne utöver det vanliga.

Kosonen som blev inbytt i finalen fick en otroligt tung start och släppte in tre mål på de fyra första skotten. Han höll inte den nivå som krävs. Målvaktskampen som är så viktig i den här typen av matcher förlorades klart av Finland.

Numerära över-/underlägen och fasta situationer

Powerplay

Bra powerplay kräver viss spetskompetens, men ligger mer på den individuella spelarskickligheten än på något revolutionerande i systemet. Man har duktiga passningsspelare i Mika Kohonen och Forsten och duktiga avslutare i Kapanen och Johansson.

Boxplay

Finlands boxplay var bra och här finns det inget att anmärka på. Man lyckades hinna med 2/2, vridet 2/2 och Ruter innan turneringen var över.

Fasta situationer

En hel del frislagsmålchanser förekom, men inte mycket kändes inövat. Mycket byggde på snabba passningar på bra avslutare.

Mål och avslut

Finland tog 68 avslut i finalen, 18 fler än Sverige, men gjorde endast fem mål. För att få godkänt brukar man säga att 10 % av alla avslut ska gå i mål. Finland nådde inte upp till den siffran medan det i förra VM-finalen var tvärtom. Bara 26 av 68 avslut gick på mål, alltså knappt 40 %. Vi kan alltså konstatera ett bra svenskt försvarsspel och ett svagt finskt anfallsspel. I semifinalen mot Schweiz hade man 70 avslut och gjorde endast fyra mål. Även i den matchen var man ineffektiv. Endast 36 % av skotten gick på mål, vilket är en tydlig skillnad mot förra turneringen. I kvartsfinalen mot Tjeckien mötte man ett annat ineffektivt land. I den matchen hade Finland bara 40 avslut, men lyckades göra fyra mål, en effektivitetsprocent på tio.

Förbättringspunkter

1. Generationsväxling

- a. Ut med det gamla tröga och in med ny fart och energi.
- b. Satsa på snabba spelare som spelar med fart.
- c. In med ny hunger.

2. Bestäm väg

- a. Ska man fortsätta på sitt "finska spår" måste man vidareutveckla det och inte köra på i gamla hjulspår.

3. Kontringar

- a. Sluta stanna upp, gå istället framåt i förstäläget. Man bromsade upp på tok för ofta.

4. Högt försvar

- a. Hitta spelare som klarar av att spela det höga försvaret.
- b. Förtydliga uppgifterna och rollerna i spelet.

SCHWEIZ

Helhetsomdöme

Schweiz var ännu en gång nära i en semifinal, men nådde inte ända fram. Det kändes som om den nye och erfarna coachen Nykky hade förberett laget på ett mycket bra sätt.

Det offensiva spelet och passningsspelet har utvecklats mycket och man klarade av Finlands höga försvar med bravur. Man visade även upp bra uppspel och kontringar, med hög fart och högt bolltempo. Schweiz har tydligt gått framåt sedan senaste VM-turneringen.

Efter att ha gjort 3-1-målet i semifinalen mot Finland blev man passiva. Man hamnade lägre i sitt försvarsspel och kunde inte störa Finland i deras uppspelsfas och man hade inte alls lika mycket boll. I sudden death skapade man dock chanser och man blev mer offensiva, men det räckte inte.

Vad händer med laget nu? Väntar en generationsväxling? Laget kändes välbalanserat åldersmässigt och höll klar världsklass under turneringen.

Plattformen

Antal invånare i landet: 7 554 661

Antal licensierade spelare i landet: 10 201 herrspelare (28 522 st totalt)

Antal år som förbund: 27 år (bildat 1985)

Tidigare VM-resultat:

1996: 5:a 1998: 2:a 2000: 3:a 2002: 3:a 2004: 4:a 2006: 3:a 2008: 3:a 2010: 4:a

Antal ligor som representeras i truppen: 2 (Schweiz och Finland)

Antal klubbar som representeras i truppen: 7

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 56

Medelålder i truppen: 27,3 år

Landslagets resultat innevarande säsong:

7/9-12 vs Slovakien 10-3, 8/9-12 vs Tjeckien X-X, 9/9-12 vs Norge X-X, 2/11-12 vs Finland 5-5,

3/11-12 vs Sverige 1-8, 4/11-12 vs Tjeckien 3-5

Övriga observationer

Inga övriga observationer att rapportera.

Människan

Gruffokus

Gruppen fungerade mycket bra och alla deltog och bidrog. Spelarna delade med sig av sin energi på ett positivt sätt. Detta märktes inte minst vid mål, då alla verkligen ställde sig upp och firade aktivt tillsammans. Spelarna kommunicerade aktivt och positivt med varandra. De hade en lugn och bra dialog och visade inga tecken på frustration gentemot varandra. Avbyttarna var "inne" och deltog och spred positiv energi. Man såg ingen skillnad mellan de som spelade och de som var bänkade.

Rollfördelningen kändes klar och man hade några tydliga informella ledare som Antener och kaptenen Matthias Hofbauer.

Coacherna såg inte ut att kommunicera så mycket med varandra under det pågående spelet, men det kändes som om de känner varandra väl. De förde kontinuerliga anteckningar under spelets gång. Det fanns, fränsett den ordinarie coachningen, inte någon större kommunikation mellan spelarna och coacherna.

Prestationsfokus

Det kändes som om Schweiz fick ut mycket av varje enskild spelare. I slutet av semifinalen mot Finland kändes det som om att spelarna inte vågade lita till sitt tidigare så lyckade grundspel fullt ut, vare sig offensivt eller defensivt. De här tendenserna visade man inte upp tidigare i turneringen.

När laget gjorde något bra pushades det från alla spelare och alla gav verkligen energi till varandra. De slösade överhuvudtaget ingen onödig energi på domarens beslut eller på motståndarnas beteenden.

Atleten

Lagets fysiska status höll världsklass. Man hade ett bra rörelsemönster och man brast inte i uthålligheten. Styrkan var bra, man är stabil i ready position och spelarna visade styrka i närkampsspelet. De schweiziska spelarna kändes väldigt snabba och koordinativa vilket minskar skadeproblemen betänkligt. De har dessutom väldigt god BMI.

Innebandyspelaren

Tekniken var god och har förbättrats. På bladet/efter golvet är tekniken av världsklass. Under stress och i hög fart kan den fortfarande förbättras ytterligare om man jämför med exempelvis Finland eller Sverige. De kändes bekväma med både boll och motståndare, men visade utvecklingspotential under stress och när farten blev hög. Spelarna hade en tendens att bli stillastående framför allt när man skulle slå passningar. Även vid mottagningsmomentet stannade flera av spelarna upp.

Schweiz hade en väldigt bra balans och behärskade avslut direkt under stress och i fart på ett väldigt bra sätt. Man jobbade lågt och atletiskt med att täcka skott och man var bra i närkampsspelet/brytningarna.

Taktisk nivå/spelförståelse

Schweiz visade upp ett väldigt bra försvarsspel på individnivå. Man hade ett bra försvarssamarbete men i matchen mot Finland visade det sig dock att det finns vissa brister i markeringspelet.

Samarbetet i anfallsspelet var bra med trafik centralt, instick bakom mål och backar som följde med upp i anfallsspelet.

Spelsystem

Schweiz förlorade semifinalen mot Finland i sudden death efter att ha varit i ledning med 3-1 inför tredje perioden. Man blev för låg i sitt försvarspel och man lät Finland ha mycket boll. Man fick några enstaka målchanser som man dock inte tog vara på.

Högt försvar

Schweiz spelade man/man med backar och center där forward växelstötte alternativt gick hela vägen. Målsättningen var att tvinga fram snabbare uppspel hos motståndarna och bryta boll i fickor, alternativt hörn, för att få fler snabba spelvändningar. Beslutsamheten i kombination med samarbetet bör bli bättre för att lyckas mot toppnationer som Finland och Sverige.

Lågt försvar

Schweiz spelade man/man men alternerade även med vanligt zonförsvar. Målsättningen var att tigha ihop boxen och tvinga fram avslut utifrån så att man kunde få lätta spelvändningar, alternativt vinna boll i eget hörn. Genomförandet var av världsklass och bidrog till att den bristfällige målvakten framstod som mycket bra.

Reträtter

Backcheckingen var av världsklass och man hade nästan alltid tre man på rätt sida boll i hemjobbet. De övriga två jobbade hem hundra procentigt. Man lyckades på ett effektivt sätt bromsa upp Finlands försök till kontringar.

Kontringar

Laget hade bra bredd och djup i kontringsspelet. De flesta avsluten skedde i slottet och i den högra fickan. Det gick väldigt fort när man satte fart.

Spel i anfallszon

Spelet i anfallszonen var bra. Man hade nästan alltid en spelare centralt. Ibland hade man två, varav den ene stod framför mål. Laget bildade trianglar över hela anfallszonen och man fyllde gärna på med backar. Med anledning av det uppställda spelet kom avsluten i slottet och i övre slottet. Laget hade mycket god rörelse i det etablerade anfallsspelet vilket resulterade i att de ofta var först på andrabollar och returer.

Uppspel

Uppspelen var bra när man pointade upp och hade trafik centralt. Man hade mottagningszoner i fickorna för direktskott/diagonalpassningar. När bollen gick från fickan ner i hörn och vände in i slott var man som bäst. Man skapade både mål och målchanser genom sina uppspel.

Spetskompetenser

Trupp

Schweiz spelade på tre femmor. Kapten Hofbauer spelade mycket, Antener och Schmocker likaså. Dessa tre stack ut lite mer än resterande spelare – Hofbauer som pådrivare, Antener som playmaker och avslutare och Schmocker för sitt kraftfulla spel, men även för sin delaktighet i anfallsspelet. Bredden var bra då man valde att spela på tre femmor i varje match och man gick väldigt sällan ner på folk. Schweiz har inte riktigt samma bredd som Sverige och Finland.

Målvakt

Målvakten hade en grundställning på knä men hamnade väldigt ofta på rumpan. Han var aktiv och rörlig och jobbade gärna långt ut från målet. Han visade prov på bra utkast.

Coachning

Man var väl förberedda och fram till tredje perioden i semifinalen gjorde man allt rätt. Gavs det direktiv att falla hem lägre i försvarsspelet? Hade man på något sätt kunnat återta initiativet under tredje periodens gång? Nykky och hans kollegor gjorde ett mycket gott jobb.

Powerplay

I powerplay spelade Schweiz 1-3-1 med point och man använde sig av diagonalpassningar till fickorna alternativt instick bakom mål och även avslut i slott/höga slottet. I försvarsagerandet var man aggressiv och beslutsam och vann tillbaka bollen relativt snabbt. Schweiz hade turneringens bästa powerplay.

Mål och avslut

Schweiz gjorde sina mål i första hand genom uppspel, powerplay och kontringar. Man tog relativt få avslut. I kvartsfinalen mot Norge gjorde man elva mål på 46 avslut, en otroligt hög effektivitet. Tjugoen av avsluten gick på mål, varav drygt hälften gick i mål. En mycket bra siffra. I semifinalen hade man 41 avslut på mål varav 16 på mål och tre i mål. Man hade behövt ta fler avslut och av de skott man sköt hade fler behövt gå på mål. När man väl träffade mål hade man en godkänd effektivitet. Det flesta målen gjordes i slottet.

Förbättringspunkter

1. Fortsätta att jobba med att spela med fart och högt bolltempo

a. Det kommer att vara svårt att försvara sig mot den rörelsen och det bolltempot.

2. Utveckla förmågan att kunna styra tempot i en match

a. Mot sämre lag kan man lätt falla in i motståndarnas tempo. Mot bättre lag anpassar man sig för mycket.

3. Utveckla en vinnarkultur

a. Man är nära i varje VM, men man tar sig aldrig hela vägen till finalen.

TYSKLAND

Helhetsomdöme

Tysklands fjärdeplats är en enorm sensation. Antalet innebandyspelare i landet ökar stadigt och snart är man över 10 000 licensierade spelare. Tysklands prestation byggde till stor del på stjärnan Fredrik Holtz tillsammans med en tight och väl sammansvetsad grupp som gjorde allt för varandra. Ett extremt lågt försvarsspel byggt på mycket hårt arbete och hjärta tillsammans med ett bra kontringsspel fick Lettland på fall.

Plattformen

Antal invånare i landet: 82 400 996

Antal licensierade spelare i landet: 2 950 herrspelare (9 577 st totalt)

Antal år som förbund: 20 år (bildat 1992)

Tidigare VM-resultat:

1996: 8:a 1998: 8:a 2000: 9:a 2002: 8:a 2004: 8:a 2006: 10:a 2008: 11:a 2010: 10:a

Antal ligor som representeras i truppen: 4 (Tyskland, Schweiz samt SSL och Allsvenskan i Sverige)

Antal klubbar som representeras i truppen: 13

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 19,7

Medelålder i truppen: 23,8

Landslagets resultat innevarande säsong: 8/9-12 vs Polen 5-3, 9/9-12 vs Polen 11-2

Övriga observationer

Laget bodde tillsammans på dryga 30 kvadratmeter under turneringen och alla spelare betalade allt själva. Det trånga boendet bidrog enligt spelarna till en fantastisk sammanhållning och lagmoral.

Människan

Gruppfokus

En otroligt stark grupp. Man jobbade stenhårt tillsammans med en stor kampvilja. Man pepade varandra hela tiden och gav varandra mycket energi. Man visade även stor glöd genom sitt kroppsspråk. Spelarna pratade mycket med varandra på planen och man gav varandra direkt feedback hela tiden. Många hjälptes åt att styra på planen och man fungerade som en enhet.

Avbyttarna kom med mer och mer i matcherna. I början klappade man mest igång sitt gäng, men i slutet stod alla upp och gick runt och peppade och visade en otrolig energi.

Lagets rollfördelning var ganska tydlig. Spelarna i laget accepterade och försökte förstärka "ledarna" i gruppen ännu mer. Stjärnorna i gruppen är stjärnor och individerna i truppen tycker att de ska få vara stjärnor. Sidspelarna accepterade fullt ut sina roller och gav mycket energi till den resterande truppen. Alla var med och alla förstod sin uppgift.

Till den ena femman gavs ofta direkt feedback, till den andra var det Fredrik Holtz som stod för det mesta av feedbacken. Kommunikationen till förstafemman var mest energi från coachen. Den tyske coachen verkade ha en god relation till sina spelare. Inför bronsmatchen mot Schweiz gick han runt på bänken till varje spelare och gjorde "high five" och fick tydlig respons på gesten från spelarna.

Prestationsfokus

Man har egentligen inte alls lag till att lyckas med det man verkligen åstadkom. Man lyckades få ut max av i stort sett varje spelare. I avgörande situationer gav man mer energi åt varandra. Man matchade faktiskt inte laget på något speciellt sätt i kvartsfinalen mot Lettland, vilket kan bero på att de flesta verkligen tog ut sig under varje byte. I kvartsfinalen hade man knappt någon energi kvar när matchen var slutspelad. Laget engagerades definitivt av prestationen och av att vinna situationer på planen. Medspelarna var också en bidragande orsak till engagemanget.

Efter bragdmatchen mot Lettland tappade laget lite energi och man såg stundtals tomma ut, men man fortsatte hela tiden att arbeta hårt.

Atleten

Lagets fysiska status varierade väldigt – från toppatleter som Fredrik Holtz, till spelare som inte besitter någon som helst atletisk förmåga. Uthålligheten var varierad. Mellan sex och åtta spelare hade uthållighetsförmågan fullt ut medan resten av truppen inte höll måttet inom området. Man orkade helt enkelt inte ta löpningarna fullt ut.

Två till tre spelare hade tillräcklig styrka för att klara nivån. Detta syntes tydligt i närkampsspelet och i tekniken. Många spelare är för tunna i kroppen och inte atletiskt byggda. När det gällde snabbhet och rörlighet höll 6–8 spelare en tillräcklig nivå.

Innebandyspelaren

Svagheter generellt var tekniken i stort – passningar, mottagningar och spelförståelse. På dessa punkter brister man mycket.

Tyskland har många snabba spelare och man lyckades faktiskt spela "ett snabbt spel", inte genom passningar men genom att fort transportera bollen framåt. Man vågade utmana sina motspelare i 1 mot 1-situationer där man blev farliga genom sin fart. Detta var Tysklands i särklass starkaste sida. De snabba spelarna vågade gå rakt på mål, därav resultatet i kvartsfinalen där man var totalt utspelat men ändå lyckades vinna. Bollbehandlingen i fart var ok, men så fort det kom till passningsspelet gick det "för fort". Man har inte alls tekniken som krävs för att passa sig fram till lägen och skapa målchanser genom att spela ut sin motståndare. Man har endast 2–3 spelare som besitter de kunskaper som krävs vad gäller passningar.

Att täcka skott är en annan av styrkorna. Man ser på lagets energiflöde att man verkligen vill täcka skott och man sliter för att göra det.

Spelsystem

Man försökte verkligen spela efter sina resurser och man tappade inte sina positioner i försvarsspelet. Man hade också en förmåga att få motståndarna att tappa fart och tempo, vilket gynnar Tyskland.

Försvarsspelet hade någon form av startposition, men de flesta spelarna blev yra av motståndarnas löpningar eller snabba passningar. För att lyckas försvara sig förlitade Tyskland sig på ren vilja och på sitt energiflöde till varandra. Man slet oerhört på egen hand och lyckades med hjälp av sin vilja att ta sig förbi kvartsfinalen.

Anfallsspelet i de matcher som analyserades var i stort sett obefintligt. Man använde sig av någon form av targetspel på förstafemman, eller så gav man bollen till Fredrik Holtz som försökte göra något på egen hand. Andrafemman lät ofta en spelare komma upp i mitten som tickade ut den på någon av kanterna. I övrigt var det inte mycket till anfallsspel.

Mål och avslut

Tyskland gjorde fyra mål på sina tre slutspelsmatcher. Samtliga kom i kvartsfinalen mot Lettland. Ett vardera på uppspel, kontring och etablerat anfallsspel, medan det fjärde gjordes i tom kasse.

I kvartsfinalen mot Lettland hade man 18 avslut. Hälften, dvs. nio, av dessa träffade mål varav drygt hälften av dessa gick i mål. Mot Lettland var man väldigt effektiva (22 % av alla avslut gick i mål – över 10 % är en bra siffra i normala fall). I semifinalen mot Sverige hade man 16 avslut totalt, varav endast fem gick på mål. Inget av dessa fem ledde till mål. I bronsmatchen mot Schweiz träffade man mål nio gånger av 28, men inte heller här lyckades man göra något mål.

Förbättringspunkter

1. Plattformen

a. Fortsätta att öka antalet spelare.

2. Atleten

- a. Förbättra konditionen – alldeles för många spelare i truppen orkad inte.
- b. Förbättra styrkan – alldeles för många spelare är inte tillräckligt starka för en världsnivå.

3. Tekniken

- a. Passningsteknik – träna upp tekniken.
- b. "Passningsvanan" – att använda sig av passningar som metod att gå till anfall.
- c. One-touch – utveckla förmågan att slå passningar på ett tillslag med rätt adress.

4. Spelförståelse

a. Utsätta spelarna för problem i högt tempo som de får träna på att lösa.

5. Spelsystem

a. När punkt 1 till 3 är utvecklade kan man börja jobba med nivån Spelsystemet.

NORGE

Helhetsomdöme

Laget var ojämnt, men Norge gjorde en bra resa under turneringen och var stark på två formationer. Vändningen i matchen mot Tjeckien stärkte moral, grupp och prestation. Laget brister fortfarande tydligt på Atleten, men man fick ihop gruppen och hittade spelarnas roller, vilket ledde till Norges bästa placering på många år.

Plattformen

Antal invånare i landet: 5 017 518

Antal licensierade spelare i landet: 3 655 herrspelare (7 496 st totalt)

Antal år som förbund: 30 år (bildat 1981)

Tidigare VM-resultat:

1996: 3:e 1998: 5:a 2000: 5:a 2002: 5:a 2004: 5:a 2006: 7:a 2008: 6:a 2010: 6:a

Antal ligor som representeras i truppen: 2 (Norge och Sverige)

Antal klubbar som representeras i truppen: 7

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 29,5

Medelålder i truppen: 25,9 år

Landslagets resultat innevarande säsong:

7/9-12 vs Tjeckien 2-6, 8/9-12 vs Slovakien 8-5, 9/9-12 vs Schweiz 2-8, 23/11-12 vs Sverige 3-11

Övriga observationer

Norge är sett till antalet licensierade herrspelare det femte största landet, men licensmässigt totalt sett har Tyskland gått om. Man hade några yngre (födda på 1990-talet) spelare med i sin trupp som fick speltid och som växte under turneringen.

Människan

Upplevelsen var att Norge i matchen mot Tjeckien gick från ganska bra till bra. De norska coacherna kastade om i formationerna och gick ner på två femmor i ett läge där matchen höll på att rinna iväg till Tjeckiens fördel. Man fick en direkt effekt av snabba mål framåt. Framför allt verkade det som om att man plötsligt hittade sina roller. Rätt spelare på rätt position med rätt medspelare och laget började prestera. Plötsligt fungerade det och man kunde se en tydlig rollfördelning där formation ett och två visade vägen.

Spelarnas energi riktades mot rätt saker, kommunikationen spelare emellan och mellan ledare och spelare kändes engagerad och lösningsfokuserad. Det kändes även som om att de spelare som fick mindre speltid tog sina roller, men framför allt klev Norges bästa spelare fram.

Tidigare under turneringen, i matchen mot Sverige exempelvis, inledde man såväl period ett som period två med att bjuda på enkla baklängesmål. Vändningen mot Tjeckien visade en ny och mer positiv sida av Norge som lag och som grupp.

Atleten

Förutom ojämnheten vad gäller spelarmaterialet, är de norska spelarnas fysiska status det som begränsar laget mest. Det finns några spelare som håller god atletisk klass, men för många spelare ligger på en för dålig nivå. Flera av spelarna väger för mycket, några orkar inte en hel match i högt tempo, än mindre en hel VM-turnering.

Det norska laget skulle må mycket bra av att sätta tuffa konditionskrav på spelarna, likt Sverige. Då hade man kunnat konkurrera på ett helt annat sätt. Alla de andra länderna på platserna 4–8 såg ut att vara i bättre fysiskt slag.

De norska spelarna var orörliga och kantiga i sitt rörelsemönster och flera av dem var tröga i steget.

Innebandyspelaren

Spelarnas grundteknik är god men så fort tempot höjdes, ökade också spelarnas problem med att utföra de tekniska momenten. Spelarna hade problem att passa bollen på ett tillslag.

Spelsystem

Högt försvar

Norge försökte spela ett styrspel och med hög press med växelliknande inslag. Man varierade från formation till formation om man styrde med sin högerforward eller vänsterforward. Målsättningen var att vinna bollen högre upp i banan. Vi hittade inga tydliga brytpunkter. Norges aggressivitet kändes inte synkad och fick sällan önskad effekt. Man blev enkelt genomspelade mot bättre motstånd.

Lågt försvar

Här fanns det brister. Försvarsspelet i egen zon byggde till stor del på att spelarna spelade uppoffrande och täckte skott. Man spelade 2-1-2 med tydlig zon även om vissa spelare ibland bestämde sig för att köra man/man. Man ville vinna boll i eget hörn eller ficka men dubblingar tillhörde inte vanligheterna. Spelarna var ofta aggressiva men på fel sätt. Den mycket duktige målvakten pratade en del med backarna.

Offensiven

Kontringar

Man sökte ofta röda beslut, där det kändes som om det fick bära eller brista. Flest avslut togs i slott och fickor och det är här man gör större delen av sina mål. I gruppspelsmatchen mot Sverige bestod det offensiva spelet till en början enbart av kontringar.

Spel i anfallszon

Norge hade mycket god rörelse i det uppställda anfallsspelet, vilket resulterade i att man ofta var först på andrabollar och returer.

Uppspel

Man sökte ofta fickorna eller den långa centrala passningen.

Spetskompetenser

Powerplay

I matchen mot Sverige hade man ett rörigt powerplay. Man försökte sig på ett defensivt byte för att få in en bollvinnande spelare, men spelarna var inte redo och det verkade allmänt oklart vem som skulle göra vad i numerärt överläge. Trots det gjorde man sitt mål mot Sverige i just spel 5 mot 4.

Mål och avslut

Norge gjorde 16 mål på sina tre slutspelsmatcher, varav tio på kontringar. Fördelningen på varifrån kontringen startade var relativt jämn och inget tydligt mönster gick att se. Norges samtliga 16 mål var spelmål.

I kvartsfinalen mot Schweiz gjorde Norge fem mål på sina 13 avslut på mål. Totalt tog man 28 avslut i matchen, vilket betyder att 17 % av avsluten man tog gick i mål – en mycket bra siffra, men som ändå inte räckte till seger. I övriga två matcher gjorde man mål på var tionde avslut och man hade över hälften av sina avslut på mål.

Förbättringspunkter

1. Atleten

a. Precis som tidigare begränsades spelarna av en för dålig fysisk status. Innebandykunnandet finns, men om man inte orkar eller är tillräckligt snabb, spelar inte tekniken någon roll. Sätt konditionskrav och våga offra de spelare som inte klarar av kraven.

2. Satsa på unga spelare

a. Norges framtid visade upp sig under turneringen. Gidske, Bjerkness och Norstrom är födda på 1990-talet och förvaltas dessa talanger på rätt sätt, kan Norge ta nästa steg.

3. Tydlighet

a. Förtydliga roller, spelsystem och formationer redan från start. Bygg vidare på två starka formationer som håller mot bättre motstånd.

LETTLAND

Helhetsomdöme

Det framgick tydligt att ett av Lettlands stora problem som innebandynation återfinns redan på nivån Plattformen. Ingen utveckling i spelet har skett sedan VM 2010. Stommen i laget är densamma som i de senaste VM-turneringarna och flera av spelarna som varit med tidigare presterade dessutom snäppet sämre än tidigare.

Det Lettland som visade upp sig under VM i Schweiz fick lämna turneringen med blandade känslor. Segern mot Tjeckien var naturligtvis ett styrkebesked och gav hopp om framflyttade placeringar. Dock förtas lite av denna seger i och med förlusterna mot Tyskland och Norge och den relativt bleka insatsen mot Slovakien.

Laget var ineffektivt och hade problem med att göra mål. Man har försämrats i sin starkaste del, Atleten, och man har fortfarande problem på innebandyspelarnivån, där man återigen har stannat. Bättre läge att nå en semifinal kommer man förmodligen inte att få. Framtiden känns inte lika positiv som tidigare för Lettland.

Plattformen

Antal invånare i landet: 2 259 810

Antal licensierade spelare i landet: 852 herrspelare (2 783 st totalt)

Antal år som förbund: 19 år (bildat 1993)

Tidigare VM-resultat:

1996: 9:a 1998: 9:a 2000: 7:a 2002: 7:a 2004: 6:a 2006: 5:a 2008: 5:a 2010: 5:a

Antal ligor som representeras i truppen: 2 (Lettland och Finland)

Antal klubbar som representeras i truppen: 9

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 19,5

Medelålder i truppen: 26,8 år

Landslagets resultat innevarande säsong: 3/2-12 vs Schweiz 4-8, 4/2-12 vs Schweiz 7-8

Övriga observationer

Lettlands innebandyförbund har en smal organisation och mycket hänger på få personer. För tränaren uppstod det en del problem gällande resan till lagets enda läger och han visste länge inte om han skulle kunna åka. Resan bokades i detta fall endast några få dagar innan lägret skulle äga rum.

De sista träningsmatcherna inför VM spelades så långesedan som i februari 2012 och laget hade få träffar under årets gång. Under landslagshelgen i början av november 2012 samlades Lettland i Riga över helgen, men det var också det enda lägret inför VM. Laget bodde på ett "youth hostel" under VM-turneringen där spelarna bodde fyra och fyra.

Den finske huvudtränaren Iiro Parvianen gjorde sitt tredje VM med det lettiska landslaget. Den övriga ledarstaben har också funnits med under dessa mästerskap.

Förbundet behöver fortfarande bli starkare och organiseras bättre. Samordningen för landslagsverksamheten verkar inte vara prioriterad och det var länge osäkert om huvudtränaren skulle ta sig till de få samlingar som laget faktiskt hade.

Sedan VM 2010 har antalet licensierade spelare i landet ökat med ca 600. Självklart är ökningen positiv, men fortfarande är antalet spelare för litet för att man ska kunna utmana de största nationerna fullt ut.

Man ansåg själva att segern över Tjeckien berodde på en god defensiv, bra kontrningar, att alla spelare och ledare var fokuserade på att vinna, att man slapp vara favoriter och att Tjeckien gjorde en dålig match. Förlusten mot Tyskland ansåg man berodde på att man var favoriter och att man precis som tidigare i turneringen hade svårt att föra matcher. Man tyckte inte att coachen hade någon plan för hur man skulle vinna matchen. Istället menade man att Tyskland var svaga och att de bara hade Holtz. Spelarna tyckte att coachen använde fel taktik, att han använde sig av för få spelare och att han inte pushade spelarna under matchen.

Människan

Laget består av lojala och trygga individer. Sammanhållningen i gruppen verkade väldigt god och alla i laget såg ut att acceptera sina roller. De sa själva att stämningen var mycket bra efter att man hade vunnit matcher, vilket tyder på att den inte varit resultatbaserad och inte fullt stabil. Nivån Människan uppfylldes med god marginal och tryggheten i gruppen var nationens stora styrka under slutspelet. Det kändes därför också naturligt att deras stora vinst kom mot ett favorittippat Tjeckien, där man fick kämpa hårt som en grupp och tillsammans slå ur underläge. Efter förlusten i kvartsfinalen mot Tyskland såg det ut som om att gruppen tappade energi.

Även coachens engagemang och energispridning varierade. I matchen mot Tjeckien i grupp-spelet var han ytterst engagerad, medan han i några av de övriga matcherna inte alls visade tecken på energi. I de lägena jobbade han för lite med spelarna och gav dem ingen feedback eller energi.

Laget varvade mellan att spela på två och tre formationer. I placeringsmatchen mot Slovakien bänkades den informelle ledaren Blinds (#10) som tydligt markerade sitt missnöje genom att ställa sig långt ifrån bänken.

Atleten

Vid tidigare VM har fysiken varit till Lettlands fördel och det har uttryckts att även de sämst tränade spelarna har hållit måttet. Under detta VM kändes spelarna sämre tränade och även lite kantiga i sitt rörelsemönster. Spelarna kändes fortfarande väldigt starka och de spelade ett fysiskt spel precis som de borde, men de kändes inte lika snabba längre och framför allt saknades det egenskaper vad gäller koordination och rörlighet.

Jämfört med sina "huvudkonkurrenter" Norge känns Lettland fortfarande som ett starkare lag fysiskt, men man ligger för långt efter som innebandyspelare för att kunna utmana fullt ut.

Enligt letterna själva är den här upplagan sämre tränade än tidigare och endast hälften av truppen var i tillräckligt bra fysiskt slag för att orka en hel VM-turnering.

Innebandyspelaren

Lettlands huvudsakliga brist är att landet fortfarande befinner sig på nivån Innebandyspelaren. Många spelare visade upp ett bristfälligt tekniskt kunnande, främst i form av dåligt passnings-spel i fart, dåliga mottagningar i fart, samt att många av avsluten togs stillastående. Även det individuella taktiska kunnandet (spelförståelsen) brast och när spelarna förväntades spela ett flexibelt och väldigt rörligt försvarsspel, anpassat efter motståndet, blev det vid många tillfällen väldigt rörigt. Endast ett fåtal spelare hade en tillräckligt utvecklad spelförståelse.

Spelsystem

Det spelmässigt bästa för Lettland under detta VM var kontringsspelet. Här visade man upp en del goda kombinationer. I de matcher där man var tvungen att föra spelet, hade man istället tydliga problem. Även i dessa matcher skapade man sina bästa målchanser i kontringsspelet. Man tyckte själva att man hade problem med spelet i anfallszonen. I matcherna jobbade man mycket med rörelse i uppspelen på de tre bakre spelarna. Man tog många avslut från svåra ytor och man höll gärna i bollen för länge. Det berodde förmodligen på att man var sen i sin beslutsfattning.

Försvarsmässigt spelade man ett 2-1-2 spel med högerstyrning och man varierade det med att kunna kliva högt. Det höga försvarsspelet behärskade man inte. Man hamnade i 1 mot 2-situationer, vilket ledde till att motståndarna i nästa läge hamnade i 1 mot 0-läge.

Spetskompetenser

Det är anmärkningsvärt att man på tre matcher gjorde fyra mål i 6 mot 5.

Mål och avslut

Lettland gjorde 13 mål på sina tre slutspelsmatcher. Målen var relativt jämnt fördelade. Som redan nämnts är det anmärkningsvärt att man gjorde fyra av målen i spel 6 mot 5. I kvartsfinalen mot Tyskland lyckades man bara göra två mål på 78 avslut (2,5 %). Med en så låg procent har man svårt att vinna matcher. Bara en dryg tredjedel av avsluten gick på mål. I övriga två matcher låg målprocenten på 9 resp. 8 %. I matchen om femteplatsen mot Norge hade man bara 28 % av sina avslut på mål. En anmärkningsvärt låg siffra.

Förbättringspunkter

1. Plattformen

a. Skapa bättre förutsättningar för landslaget.

2. Innebandyspelaren

a. Utveckla spelarnas spelförståelse. Man måste bli bättre på att fatta beslut och ge sig själva alternativ att fatta beslut. Nu kör man bara. Speluppfattningen är för dålig, vilket gör att beslutdelen får för få alternativ att ta ställning till.

b. Utveckla spelarnas passnings- och mottagningsförmåga i fart. Man behöver bli van vid att agera i ett högre tempo. Förbättra one touch-spelet. En bättre teknik skulle skapa bättre möjligheter för en bättre speluppfattning.

c. Förbättra direktavsluten för en högre effektivitet.

Satsa på unga spelare

a. Det finns viss oro för framtiden då stjärnor som Ainars Juskievics, Atis Blinds och Janis Jansons börjar bli till åren komna. Dessa spelare var tydligt ledande i truppen och nya spelare som kan ta över måste nu komma fram.

b. Artis Raitums, Morics Krumins och Mihails Kostusevs är spelare som skulle kunna bli framträdande i kommande VM, men även dessa måste utveckla sin nivå som innebandyspelare för att kunna hjälpa Lettland att utmana om en topp fyra-plats i kommande turneringar.

TJECKIEN

Helhetsomdöme

Turneringens stora besvikelse. Tjeckien är faktiskt, trots årets VM-turnering, fortfarande topp fyra i världen. Inför kommande kval är man rankat som nummer fyra – detta efter sin sjundeplacering detta år och sin tredjeplacering i förra VM.

Plattformen

Antal invånare i landet: 10 500 000

Antal licensierade spelare i landet: 14 003 herrspelare (36 642 st totalt)

Antal år som förbund: 20 år (bildat 1992)

Tidigare VM-resultat:

1996: 4:a 1998: 6:a 2000: 6:a 2002: 4:a 2004: 2:a 2006: 4:a 2008: 4:a 2010: 3:a

Antal ligor som representeras i truppen: 4 (Tjeckien, Schweiz, Sverige, Finland)

Antal klubbar som representeras i truppen: 12

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 34

Medelålder i truppen: 27 år

Landslagets resultat innevarande säsong:

7/9-12 vs Norge 6-2, 8/9-12 vs Schweiz 5-3, 9/9-12 vs Slovakien 7-1, 2/11-12 vs Sverige 3-11,

3/11-12 vs Finland 4-4, 4/11-12 vs Finland 5-3

Övriga observationer

Plattformen är kvar på ungefär samma nivå och redan här borde landet slå ut nationer som Lettland och Norge.

Människan

Spelarna i laget var nöjda med de spelare som var uttagna och de tyckte att landet visade upp ett av de starkare lagen på papperet som de har haft på flera år. Utanför planen trivdes laget bra tillsammans.

Spelmässigt imponerade inte Tjeckien och fortfarande ser det ut som om att många av problemen finns redan på nivå Människan i Svensson-modellen. Tyvärr verkar det som om att många av problemen på människonivån grundar sig i en otrygghet med coachen.

Gruppen hade svårt att visa energi under matcherna. Vissa spelare försökte men många av de ledande spelarna hade svårt att leda gruppen i önskvärd riktning. Beröm inom gruppen var väldigt prestationsinriktat och således kändes det väldigt bekvämt när laget hade medgång. Men direkt när laget fick motgångar och de bra prestationerna var frånvarande kändes stora delar av laget passiva. En förklaring till detta kan vara att de ledande spelarna (t ex Fridrich, Zalesny, Garcar) inte känns tillräckligt bra som innebandyspelare. När det gick dåligt för dessa inofficiella ledare hade de svårt att ge energi till resten av gruppen.

Efter turneringen uttryckte spelarna i laget att de förväntade sig att många av de äldre spelarna nu skulle sluta, samt att förbundskaptenen skulle bytas ut. De kunde till och med namnge Radim Cepek som ny förbundskapten och det verkade nästan som om att denna diskussion hade pågått ett tag. Detta faktum är väldigt intressant och innebär att spelarna i princip gått och väntat på en förändring.

Tjeckiens insläppta mål i de avgörande matcherna kom ofta i en följd under matcherna. Efter dessa perioder under matcherna hade Tjeckien svårt att hämta sig då energin gått ner lite för mycket.

Coachningen varierade mycket. Alla matcher inleddes med olika uppställningar och totalt användes 17 utespelare under de båda matcherna som granskades. Under matcherna kunde förbundskaptenen under långa stunder stå med armarna i kors, utan att kommunicera med spelarna, framför allt vid motgång. Detta för att i stunden senare blixtra till och plötsligt vara mer aktiv.

Atleten

De flesta spelarna var bra tränade, men många såg sega och slitna ut under turneringen. Totalt tränade laget sju gånger under VM-slutspelet och man var därtill ute och joggade flertalet gånger. Att träna och spela matcher i så stor omfattning under ett fåtal dagar känns oerhört tufft och det är inte konstigt att spelarna gav ett trött intryck på planen med så hög belastning utanför. Träningarna genomfördes på förmiddagarna, vilket medförde tidig väckning vilket gav spelarna en begränsad möjlighet till sömn.

I jämförelse med tidigare upplagor har snabbheten försämrats. Flera av de äldre spelarna börjar bli tröga i steget.

Innebandyspelaren

Även här uppvisades stora brister, främst vad gäller passningskvalitet. Passningsspelet var alldeles för långsamt och gav ett dåligt bolltempo.

Spelsystem

Spelsystemet blir inte så intressant att analysera med tanke på att de stora bristerna infinner sig innan denna nivå, men några iakttagelser kan vara intressanta att göra. Spelarna kändes inte förberedda inför hur man skulle spela och det är möjligt att den ständiga omkastningen av spelare påverkade.

Tjeckien har tidigare uttryckts hålla nivån världsklass i sitt kontringsspel och detta var en stor anledning till bronset vid förra VM-slutspelet. I denna analys ser vi istället kontringsspelet som något som har försämrats sedan förra VM. Tack vare att Tjeckien inte skapade målchanser genom sina kontringar tappade de extra mycket energi i spelet.

Anfallsspelet saknade tydlig struktur och balans och man blev för lättläst för motståndarna. Många av situationerna skapades tack vare en bra individuell prestation och inte tack vare ett väl uppbyggt lagspel. På grund av att stora delar av femman var passiv på planen ökade riskerna för att få spelvändningar emot sig.

Andrafemman med många yngre spelare (Milan Tomasik, Martin Tokos, Tom Ondrusek, Patrik Suchanek och Jan Jelinek) visade upp ett rörligare anfallsspel med bättre balans där samtliga spelare ofta deltog i anfallsspelet. Dessa spelare kommer med stor säkerhet att utgöra stommen i kommande satsningar.

Mål och avslut

Tjeckien gjorde inget mål på kontring i vare sig kvartsfinal eller i matchen mot Norge. I kvartsfinalen mot Finland hade man 15 skott på mål vilket inte ens är 30 % av de avslut man tog. Mot Norge hade man strax över 30 % av sina avslut på mål. För många avslut hamnade utanför målet. Inte heller när man träffar mål är man något vidare.

Förbättringspunkter

1. Utse en ny förbundskapten som kan ena truppen

- a. Genomför en generationsväxling och ersätt de gamla spelarna med unga hungriga.
- b. Jobba på att bli en tight grupp (spelare + ledare) som hittar tillbaka till den stolthet man tidigare visat.

2. Hitta tillbaka till sitt kontringsspel

- a. Snabbare förstapass/förstabeteslut.
- b. Fart framåt istället för att stanna upp.
- c. Bättre beslutsfattande.

3. Jobba med innebandyspelarnivån

- a. Utför de tekniska momenten i hög fart.
- b. Fler och bättre direktpassningar.

4. Klara av att vara spelförande

- a. Utveckla det offensiva spelet för att skapa fler chanser och därmed göra fler mål.

SLOVAKIEN

Helhetsomdöme

Slovakien avancerade från 17:e plats till topp åtta och gjorde det dessutom välförtjänt. Man är en spännande nation som trots sina begränsade resurser har fått fram intressanta spelare som jobbar hårt tillsammans. Lagets unga spelare är fint skolade och kommer att i rätt miljö kunna utvecklas vidare i rätt riktning. Slovakien stannar på nivån Innebandyspelaren.

Plattformen

Antal invånare i landet: 5 447 502

Antal licensierade spelare i landet: 1 980 herrspelare (4 123 st totalt)

Antal år som förbund: 14 år (bildat 1998)

Tidigare VM-resultat:

1996: - 1998: - 2000: - 2002: - 2004: 23:a 2006: 23:a 2008: 21:a 2010: 17:e

Antal ligor som representeras i truppen: 2 (Slovakien och Tjeckien)

Antal klubbar som representeras i truppen: 8

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 13,3

Medelålder i truppen: 25,3 år

Landslagets resultat innevarande säsong:

7/9-12 vs Schweiz 3-10, 8/9-12 vs Norge 5-8, 9/9-12 vs Tjeckien 1-7

Övriga observationer

Slovakien är ett litet innebandyland och förbundet har en begränsad ekonomi. De flesta av Slovakiens föreningar saknar pengar. I landet finns det två högstaligor och därefter regionala ligor. Laget har haft fem läger inklusive kvalspelet inför VM. Samtliga läger har bekostats av spelarna själva. Förbundskaptenerna har jobbat med laget under de senaste två åren. Den huvudansvarige kaptenen är från Tjeckien.

Människan

Spelarna uppvisade en stor och stark kampmoral. Oavsett motstånd och ställning i matchen upplevde vi att man var villig att ta kampen. Man riktade sin energi mot rätt saker. Spelarna kändes positiva och drivna och de verkade kommunicera relativt aktivt med varandra, både på planen och på bänken. Lagets yngre femma verkade ha högt i tak och visade mycket engagemang i ett flertal diskussioner. Hela gruppen kändes väldigt tight och det kändes som om att alla spelare var med.

Under gruppsspelsmatchen mellan Schweiz och Estland (som skulle avgöra om Slovakien gick till kvartsfinal eller inte) satt hela laget tillsammans och visade stor glädje när det stod klart att man efter målskillnad var klara för kvartsfinal. Under och efter matcherna visade man, oavsett resultat, att man är tigha och måna om varandra i gruppen.

Rollfördelningen verkade tydlig med två formationer som fick mer ansvar. Övriga spelare verkade acceptera detta. En hel del kommunikation skedde mellan coacherna och mellan coacherna och spelarna. Kommunikationen var oftast lugn och pedagogisk, där coachen satte sig framför spelarna. Coacherna var väldigt aktiva på ett positivt sätt.

Vi upplevde att laget presterade bra utifrån sina resurser och man har nu slagit sig in bland de åtta bästa i världen. Att bara förlora med fyra mål mot toppnationen Schweiz efter en svag start är starkt. Man lyckades kvittera mot Estland i gruppspellet i 6 mot 5-spel och man har avancerat från förra VM-turneringens sjuttonde plats till en sjundeplacering 2012. Trots underläge, som till exempel i matchen mot Sverige, fortsatte man hela tiden att jobba hårt, trots att siffrorna rann iväg.

Laget utstrålade energi och det kändes som om man hela tiden spelade för laget och för varandra. Stämningen i gruppen verkade vara på högsta nivå, dvs. världsklass. Laget ska vara mycket nöjt med sin sjundeplacering.

Atleten

Vi upplevde att spelarnas fysiska status var god och man brast inte uthållighetsmässigt eller styrkemässigt i någon av matcherna. I matchen mot Lettland spelade man ett högre försvarsspel och valde då att spela på tre formationer och ett fjärde forwardspar. Om detta gjordes för att orka spela högt eller av någon annan anledning är oklart. Spelarna kändes starka, vilket syntes i deras närkampsspel. Slovakiens yngre spelare behöver dock utveckla sin styrka. Flera av spelarna behöver jobba med sin ready position. Spelarnas snabbhet upplevde vi generellt som god. Några av dem är riktigt snabba.

Innebandyspelaren

Passningar och mottagningar var delvis bra. Framför allt de yngre spelarna behärskade dessa moment bra. Hos de äldre spelarna var handlederna stela vid passning och mottagning. Det såg stundtals kantigt ut och kvaliteten blev därefter. Bollbehandlingen kändes kontrollerad och bra i många fall och man var till exempel duktig på att vända bort spelare. Avsluten var ganska bra men man behöver förbättra precision, hårdhet och direktavslut. Försvarsmässigt var man starka i närkampsspelet, men flera av spelarna skulle kunna ha jobbat lägre.

Spelarnas spelförståelse var relativt god och även försvarsagerandet var bra i enskilda moment. Spelarna var duktiga på att täcka yta och på att markera viktiga områden.

Lagets yngre formation hade tendenser till lösningar i hörn, med triangelspel.

Spelsystem

Laget spelade i första hand ett lågt 2-1-2-spel, där forwards ville stänga kanterna genom att täcka utåt med klubborna. Man fick problem när motståndarnas backar trampade inåt och tog avslut från pointposition. Mycket gick ut på att täcka skott från kanterna.

I matchen mot Lettland spelade man stundtals ett högt, man/man-liknande försvarsspel, men man behärskade det inte riktigt fullt ut. Man gjorde dock mål genom sitt höga försvarsspel.

I första hand inriktade man sig på kontringar som man genomförde i hög fart. Ofta startade kontringen med en dribbling.

Laget var mycket lojalt mot sitt spel och spelarna följde sin taktik till punkt och pricka. Att man släppte in en del mål i matchen mot Sverige beror i första hand på att det skiljer mycket mellan lagets spelare.

Mål och avslut

I matchen mot Sverige i kvartsfinalen hade man bara 20 avslut, varav endast sex gick på mål. I placeringsmatchen mot Lettland hade man 61 avslut, men bara två resulterade i mål. Många avslut kom från backposition och få gick på mål. Totalt sett hade man bara en tredjedel av avsluten på mål. Laget var helt enkelt för ineffektivt.

Förbättringspunkter

1. Plattformsnivån

- a. Förbundet och klubbarna behöver stabilisera sin ekonomi.
- b. Man behöver öka antalet spelare.

2. Innebandyspelaren

- a. Utveckla skott och avslut.
- b. Utveckla passningsförmågan och passningsspelet ytterligare.

3. Utveckla spelarna

- a. Flera av spelarna skulle må bra av att hamna i en bättre liga och på så vis utvecklas av fler och tuffare matcher.

Bollinnehav

På uppdrag av landslagets spelutvecklare, Peter Svensson Hörnsten, ombads vi att mäta bollinnehav under en av semifinalerna, under finalen samt under några av gruppsspelsmatcherna. Dels för att träna på att mäta bollinnehavet, men framför allt för att kunna se om det förekom några tydliga skillnader.

I Sveriges gruppsspelsmatch mot Norge hade man mindre boll än sin motståndare. Det berodde delvis på nio utvisningsminuter, men det är trots dessa anmärkningsvärt att Sverige förlorade bollinnehavet. Under VM-finalen hade Sverige mindre boll än Finland, men även där vann man matchen med sex mål. Det kan alltså konstateras att man inte måste vinna bollinnehavet för att vinna mästerskap.

Finland hade ett större bollinnehav än sina motståndare i såväl semifinal som final. I matchen mot Schweiz hamnade man i underläge och hade nästan 70 % bollinnehav i tredje perioden. I det här fallet ledde det till utdelning, då man vann perioden med 2-0. I finalen mot Sverige hade man ett tydligt bollinnehav i tredje perioden och vann också den med 4-2.

Schweiz bollinnehav i gruppsspelsmatchen mot Estland var förkrossande. Här ska man dock lägga in en brasklapp, då den sammanlagda tiden i den matchen är klart lägre än i övriga. Förmodligen är insamlandet av data inte 100 % korrekt i den matchen. Men bilden är dock tydlig – ett stort och tydligt bollinnehav för Schweiz och en stor och tydlig resultatmässig seger för Schweiz.

I Schweiz semifinal mot Finland lämnade man efter att ha gjort 3-1 i mitten av andra perioden över initiativet till Finland. Anfallen blev kortare, man föll lägre i sitt försvar och man koncentrerade sig bara på att freda sin egen zon. I sista perioden hade man endast sex minuters bollinnehav, något som förmodligen var en stor del av förklaringen till att Finland tilläts kvittera och sedan avgöra matchen i förlängningen.

För att kunna dra rejäla slutsatser av detta behöver liknande studier göras om och om igen. I nuläget är det bra för Finland att vinna bollinnehavet, medan det för Sveriges del är bra att inte vinna det. Schweiz är som bäst när man får ha mycket boll. De här slutsatserna är som sagt baserade på några få matcher och i ett längre perspektiv kan vi få helt andra svar.

Olika typer av bollinnehav är en annan detalj att utveckla. En stor del av Norges bollinnehav är norska backar som står och slår gröna passningar mellan varandra. För att i framtiden få fram ännu intressantare resultat kanske man ska mäta bollinnehav på motståndarnas planhalva? En annan fråga att ta ställning till är om powerplay och boxplay ska räknas med eller inte.

Här nedan följer siffrorna för de olika matcherna:

Gruppspel	Sverige	Norge	Total tid	Fördelning	Resultat	Övrigt
Period 1	9:57	9:53	19:50	50-50 %	2-0	
Period 2	7:52	10:32	18:24	43-57 %	2-1	Sverige 9 min BP
Period 3	10:44	8:49	19:33	55-45 %	3-0	
Totalt	28:33	29:14	57:47	49-51 %	7-1	

Gruppspel	Schweiz	Estland	Total tid	Fördelning	Resultat	
Period 1	12:41	5:24	18:05	70-30 %	4-1	
Period 2	13:01	2:22	15:23	85-15 %	5-1	
Period 3	11:40	2:49	14:29	81-19 %	5-1	
Totalt	37:22	10:35	47:57	78-22 %	14-3	

Semifinal	Finland	Schweiz	Total tid	Fördelning	Resultat	
Period 1	8:59	9:45	18:44	48-52 %	1-1	
Period 2	11:26	8:22	19:48	58-42 %	0-2	
Period 3	13:10	6:06	19:16	68-32 %	2-0	
OT	1:49	0:52	2:41	68-32 %	1-0	
Totalt	35:24	25:05	1:00:29	59-41 %	4-3 OT	

Final	Sverige	Finland	Total tid	Fördelning	Resultat	
Period 1	8:34	9:49	18:23	47-53 %	3-0	
Period 2	9:59	8:25	18:24	54-46 %	6-1	
Period 3	7:16	11:37	18:53	38-62 %	2-4	
Totalt	25:49	29:51	55:40	46-54 %	11-5	

Bytestider

Landslagets spelutvecklare Peter Svensson Hörnsten ville även att vi skulle mäta bytestider. Även här testade vi mätningar i gruppsspelsmatcher, för att sedan jämföra med semifinaler och final.

Gruppspel	Schweiz			Estland		
	Form. 1	Form. 2	Form. 3	Form. 1	Form. 2	Form. 3
Period 1	0,47 (10 st)	0,37 (9 st)	0,44 (6 st)	0,47 (12 st)	0,34 (13 st)	0,26 (5 st)
Period 2	0,47 (8 st)	0,44 (7 st)	0,36 (8 st)	0,40 (10 st)	0,47 (11 st)	0,36 (1 st)
Period 3	0,57 (3 st)	0,46 (6 st)	0,43 (6 st)	0,40 (8 st)	0,35 (10 st)	0,38 (7 st)
		4:e form.	0,46 (5 st)			

I Estlands fall fanns det en markant skillnad i början av matchen. Förstaformationen hade mycket längre byten än övriga formationer. När matchen var avgjord i tredje perioden minskade förstafemmans antal byten och tredjeforman fick istället mer speltid. I Schweiz vilades förstafemman stora delar av tredje perioden. Förstafemman hade tydligt fler byten än övriga formationer i första perioden.

	Sveriges byten mot Slovakien			Sveriges byten mot Norge		
	Form. 1	Form. 2	Form. 3	Form. 1	Form. 2	Form. 3
Period 1	0,38 (8 st)	1,00 (7 st)	0,49 (7 st)	0,51 (9 st)	0,51 (8 st)	0,49 (7 st)
Period 2	0,47 (9 st)	0,46 (8 st)	0,58 (7 st)	0,52 (7 st)	0,41 (5 st)	0,42 (6 st)
Period 3	0,39 (7 st)	0,54 (7 st)	0,56 (5 st)	0,50 (6 st)	0,57 (6 st)	0,54 (5 st)

I Sveriges match mot Slovakien gjorde Sverige väldigt många mål, något som påverkade bytestiden eftersom Sverige byter vid mål. Tredjeformationen, som gjorde minst antal mål, hade därmed längst byten, uppemot minuten, vilket är klart högre än Sveriges snitt. I matchen mot Norge var de svenska bytena generellt sett lite längre och låg runt 50 sekunder om man jämför med tiderna i finalen.

Semifinal	Schweiz			Finland		
	Form. 1	Form. 2	Form. 3	Form. 1	Form. 2	Form. 3
Period 1	0,55 (9 st)	0,45 (9 st)	0,38 (8 st)	0,43 (11 st)	0,42 (9 st)	0,44 (8 st)
Period 2	1,04 (9 st)	0,44 (7 st)	0,36 (8 st)	0,48 (8 st)	0,41 (9 st)	0,49 (8 st)
Period 3	1,00 (9 st)	0,52 (8 st)	0,47 (5 st)	0,51 (11 st)	0,45 (5 st)*	0,47 (9 st)

Schweiz förstaformation spelade väldigt mycket och hade klart längre byten än övriga. Man hade lite boll i andra halvan av period 2 och hela period 3 och fick ägna sig åt försvarsspel. Kanske är det förklaringen till att de fick svårare att byta, eller så ville coacherna i Schweiz ha förstaformationen på planen så mycket som möjligt. Finland var oftast väldigt jämna i sina bytestider och låg runt 45 sekunder. Förstaformationens byten i tredje perioden översteg 50 sekunder, vilket är anmärkningsvärt för att vara Finland.

Final	Sverige			Finland
	Form. 1	Form. 2	Form. 3	Blandade formationer
Period 1	0,55 (9 st)	0,38 (8 st)	0,49 (8 st)	0,43 (28 st)
Period 2	0,44 (11 st)	0,46 (9 st)	0,34 (9 st)	0,40 (30 st)
Period 3	0,37 (6 st)	0,42 (9 st)	0,42 (4 st)	0,44 (27 st)

Finland ändrade om sina formationer konstant varför bytena inte är uppdelade formationsvis. Snittbytestiden var dock typiskt finsk och låg mellan 40 och 45 sekunder. I Sverige kan man se att förstaformationen hade fler byten än övriga femmor. Att andrafemmans speltid var klart lägre per byte kan ha att göra med att man gjorde två av målen och därför bytte tidigare. Sverige hade något färre byten än Finland i den första perioden. I den andra skiljde det ett byte medan Finland i den sista perioden bytte betydligt fler gånger.

Längst byten hade Schweiz förstaformation i semifinalen mot Finland, där bytestiden var uppemot en minut. I vanliga fall ligger ett innebandybyte på mellan 40 och 50 sekunder. I Schweiz fall, och även i Estlands, var tredjeformationen byten betydligt kortare än förstafemmans. För Sveriges och Finlands del var det däremot inte så. Om detta är en slump eller inte är svårt att säga, då mätningen bara är gjord på några enstaka matcher.

När görs målen?

När avgörs då en slutspelsmatch i en VM-turnering i innebandy? I vissa fall redan i den första perioden, medan endast två av elva matcher krävde övertid (OT) eller straffar. Sverige var det lag som avgjorde sina matcher tidigast. Såväl mot Tyskland som mot Slovakien var matchen "död" redan efter en period. I finalen mot Finland var matchen helt avgjord i mitten av andra perioden.

Klart flest mål gjordes i minut 25-30, alltså i mitten av matchen. Ingen annan femminuters-fas var i närheten av det antal mål som gjordes här. Är det under den här tidsperioden som de starkare nationerna definitivt sätter in stöten och avgör matchen? I åtta av elva matcher gjordes det matchavgörande målet i period 1 eller 2 (vi har räknat med att en match är avgjord vid fem måls ledning).

Det var väldigt sällsynt att det matchavgörande målet gjordes i tredje perioden. Detta hade varit väldigt intressant att jämföra med hur det ser ut i SSL. Lika intressant kommer det att bli att jämföra med nästa VM-turnering och det nya sättet att spela. Det enda laget som lyckades komma ikapp sin motståndare i tredje perioden var Finland i semifinalen mot Schweiz. I nio av elva matcher vann det lag som gjorde första målet. Även detta skulle vara mycket intressant att jämföra med SSL och med nästa VM-turnering.

Den tydligaste slutsatsen man kan dra av det här är att en VM-turnering i innebandy är väldigt, väldigt ojämn. Även om vi fick uppleva oväntade resultat i form av Tysklands seger över Lettland, Lettlands seger över Tjeckien samt Norges straffvinst över Tjeckien, så är det få matcher som på förhand kan sluta hur som helst.

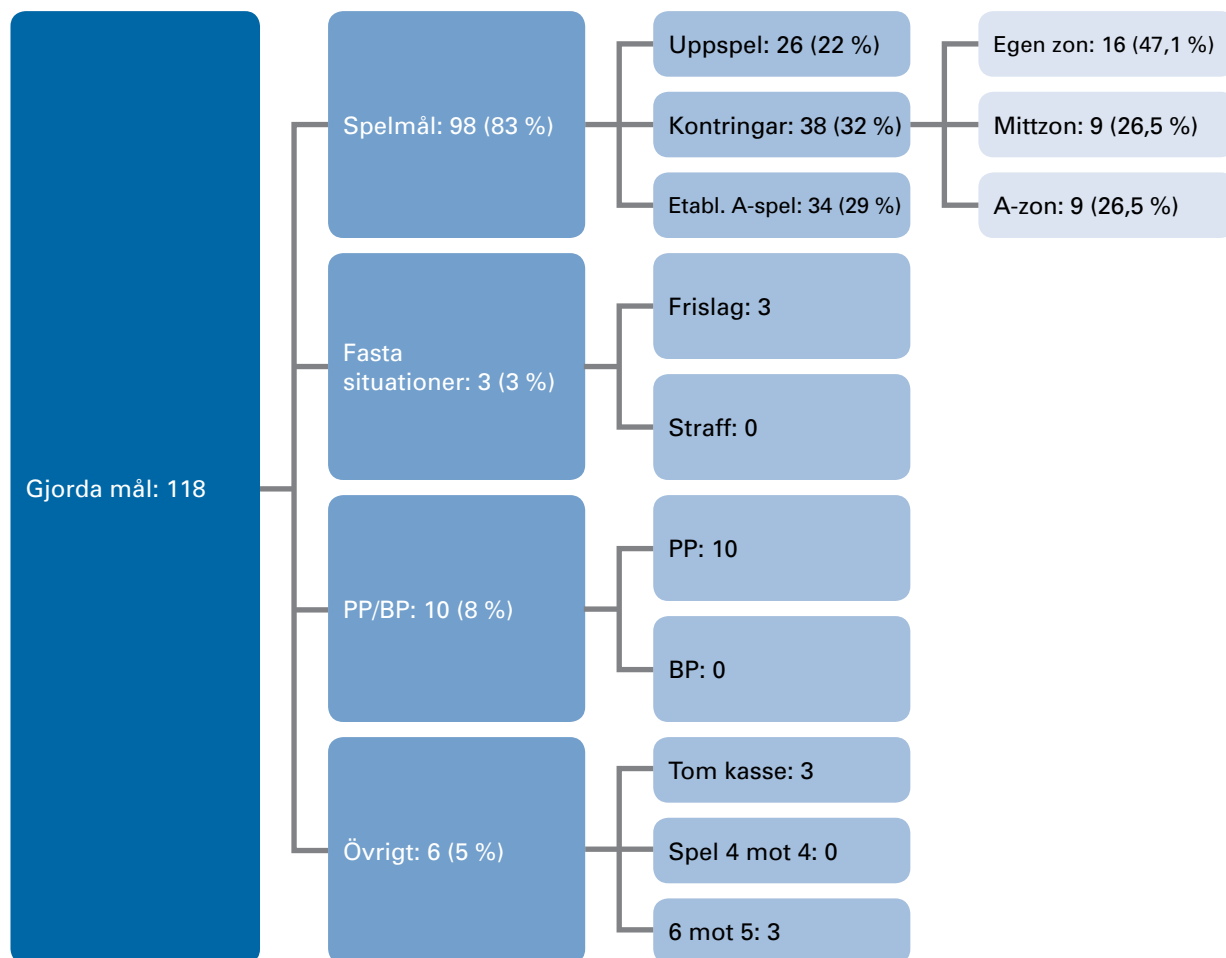
	LE	TY	SZ	NO	FI	TJ	SW	SL	NO	TJ	LE	SL	NO	LE	SZ	FI	SW	TY	SZ	TY	SW	FI		
0-5 min							1										1	2			1			5
5-10 min							1		1				2	1			1							6
10-15 min		2	1		1		1			1	1		1	1		2								12
15-20 min	1		2	1			2			1			1				1		1		2			12
	1	2	3	1	1	0	5	0	1	2	0	1	4	1	1	1	5	0	3	0	3	0	35	29,66 %
20-25 min	1		1				1				1			1	1							1	7	
25-30 min		1	2		2		5		2	1	1			1		2		1		3			21	
30-35 min			2						1	1	2		1				1				2		10	
35-40 min			1	1		1	2										1	2				1	9	
	1	1	6	1	2	1	8	0	3	2	4	0	1	1	2	0	4	0	3	0	6	1	47	39,83 %
40-45 min				1			1					1				1	2				1	2	9	
45-50 min			1				3	1									1	1					7	
50-55 min				1	1						1	1	1			1			1		1	1	9	
55-60 min		1	1	1			1				1			3			1					1	10	
	0	1	2	3	1	0	5	1	0	0	2	1	2	3	0	2	4	0	2	0	2	4	35	29,7 %
Sudden																1							1	
	2	4	11	5	4	1	18	1	4	4	6	2	7	5	3	4	13	0	8	0	11	5	118	

Hur görs målen?

Vi har i vanlig ordning fört statistik på hur målen gjordes under slutspelet. Över 80 % av alla mål var spelmål, där kontringar precis som vanligt är det sätt som flest mål görs på. Framför allt spelvändningar från egen zon var framgångsrikt. En stor del mål gjordes även genom etablerat anfallsspel och här stod Sverige för många i storsegrarna över Slovakien och Tyskland.

I Sveriges finalmatch mot Finland gjorde man fyra mål på uppspel och fem mål på kontring. Var tionde mål gjordes i powerplay medan förvånansvärt få mål gjordes på frislag.

Gjorda mål

Avslut

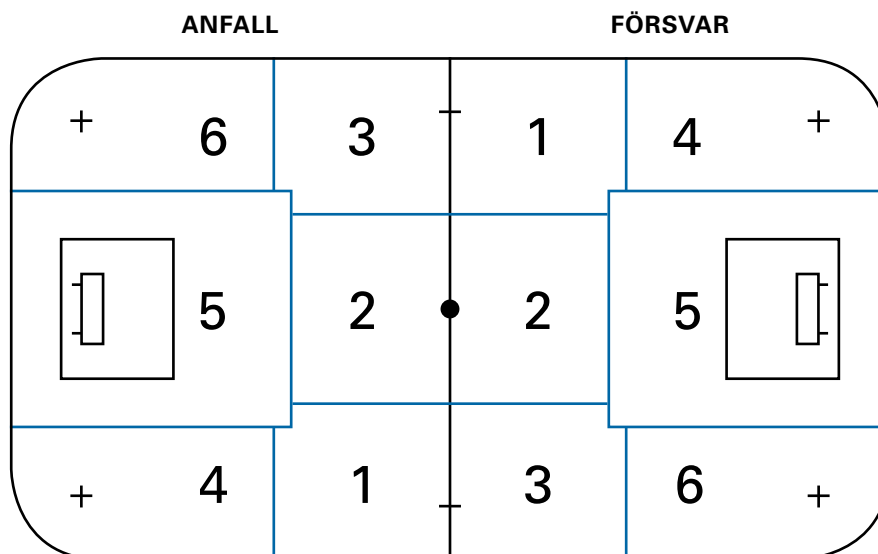
Under VM-turneringen i Schweiz 2012 togs 1 152 avslut under de elva slutspelsmatcherna. Av dessa resulterade 118 i mål.

Zon	Mål	X	T	U/Ö	Avslut Tot.	Zon	Mål	Mängd i procent i respektive zon			
								X	T	U/Ö	Tot.
1	9	30	45	36	120	1	8 %	9 %	13 %	11 %	
2	10	39	66	49	164	2	8 %	11 %	19 %	14 %	
3	8	21	44	23	96	3	7 %	6 %	13 %	7 %	
4	10	29	21	32	92	4	8 %	8 %	6 %	9 %	
5	74	199	143	172	588	5	63 %	57 %	41 %	51 %	
6	7	30	27	28	92	6	6 %	9 %	8 %	8 %	
	118	348	346	340	1152						

X: Skott på mål T: Skott i täck U/Ö: Utanför/Över

Följande slutsatser går att dra av ovanstående siffror:

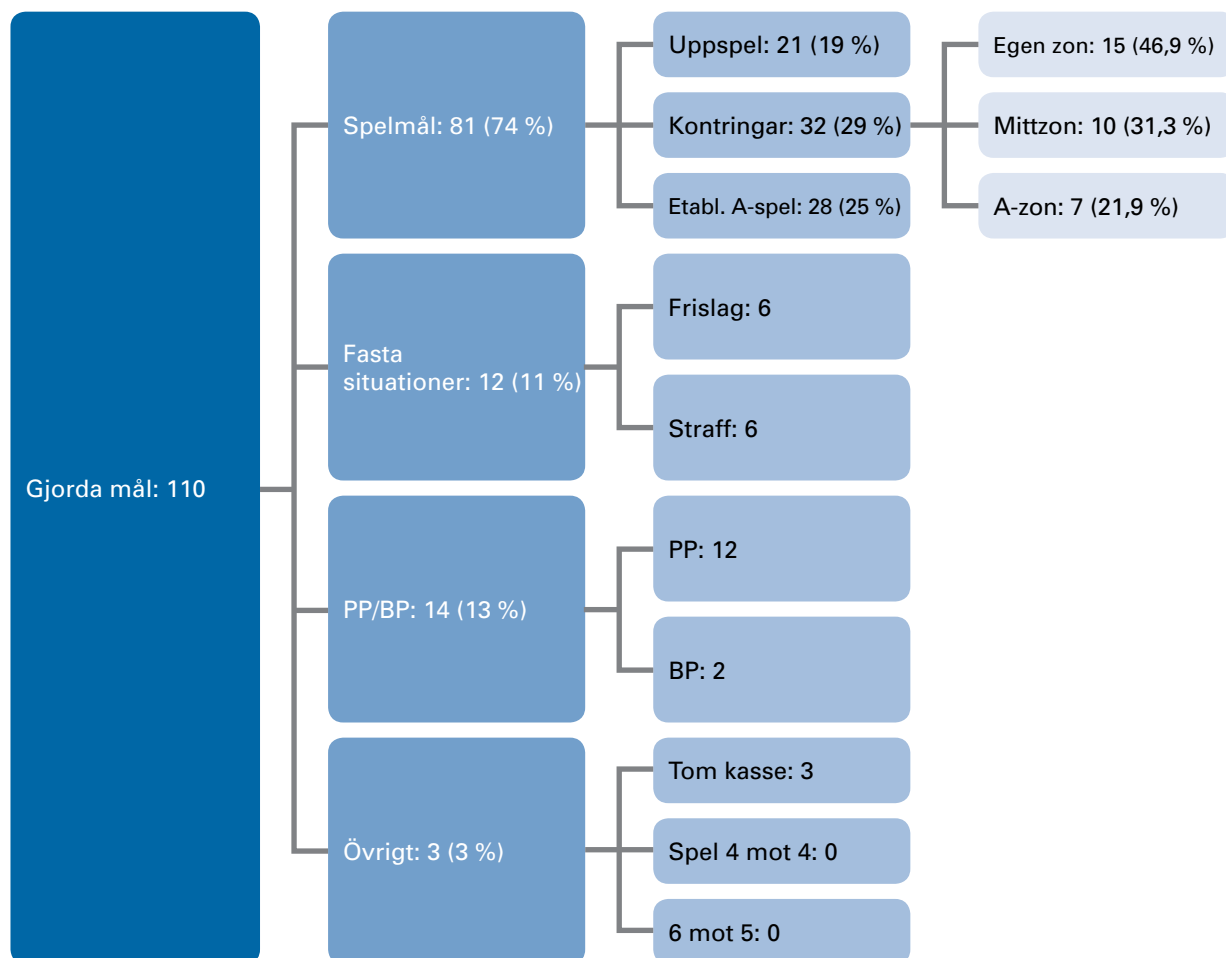
- 63 %, dvs. drygt hälften, av alla avslut togs i slottet – alltså är det mer lönsamt att ta avslut i slottet än från övriga ställen.
- Mål från backposition var jämnt fördelade, men det togs flest avslut från pointposition. Fler avslut togs från vänsterbackposition än högerbackposition.
- 6 % av skotten från pointposition resulterade i mål, siffran för högerbackposition var 8 %. Vill man göra mål från pointposition krävs det 16 avslut. Vill man träffa mål från pointposition krävs det över tre avslut per målträff.
- Motsvarande siffra för slottet är 12,5 %. Med andra ord hade man dubbelt så stor chans att göra mål från slottet än från pointposition. Åtta avslut från slottet gav ett mål.
- Det gjordes fler mål från vänster ficka än från höger. Noterbart är att antalet avslut var lika många från varje kant.
- Flest skott i täck skedde från slottet och från pointposition. Även skotten som gick utanför togs till största del från dessa två regioner.

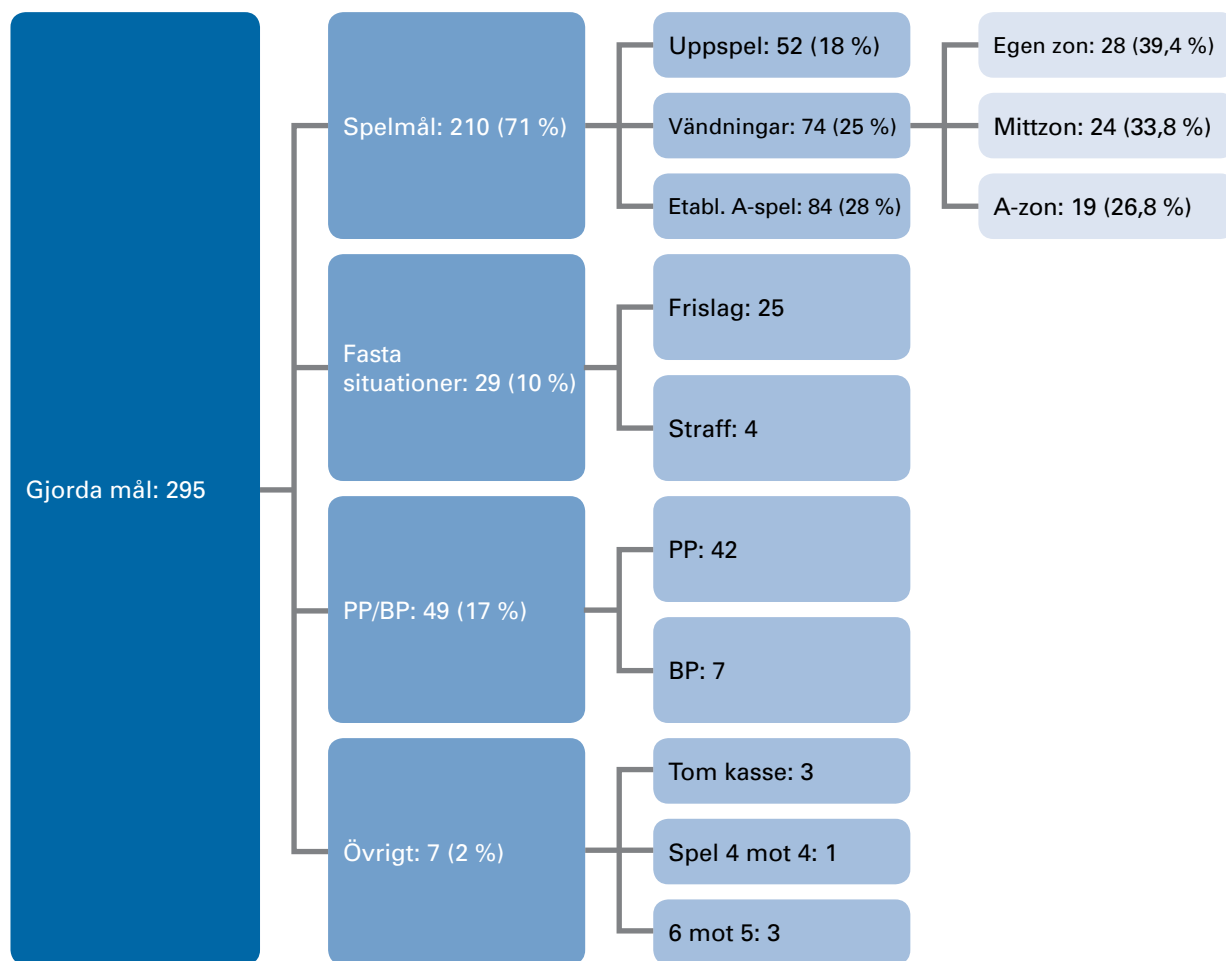

Bilaga

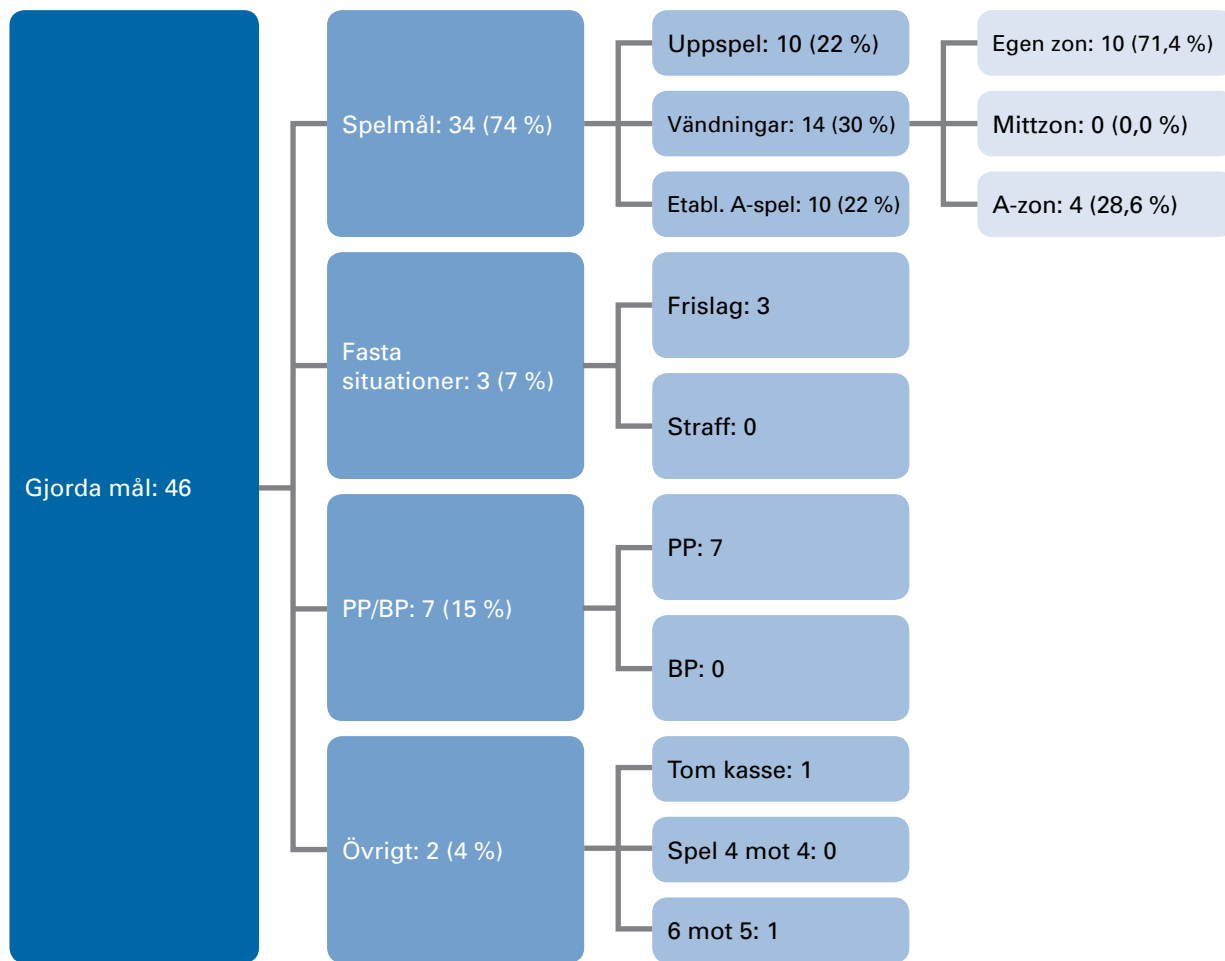
Mål gjorda under slutspelet av VM-turneringen 2010

Mål gjorda totalt under VM 2008

Mål gjorda i slutspelet under VM 2008

Kontroll: 46

FOLKSBANKEN

LINEA

SPINNING

MAI-ASTROM
89

